

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1853 de Mitropolit

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8

Abonamentul:

Pentru parohii cl. I Lei 800; cl. II Lei 600; cl. III Lei 500. Particulari Lei 1000. Autorizații și străinătăți Lei 1500. De sărbători Lei 1500. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiilor

un cm.² 12 Lei nedat, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Prețurile și inserțiile

se adresează ADMINISTRĂȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 11,842/1947 Pres.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos

„Așa a iubit Dumnezeu lumea, căși pe Fiul său cel unul născut l-a dat, ca tot eel ce crede întru El să nu piară, ci să aibă viața de veci”.

Ioan 3, 16.

Iubiții mei fii sufletești,

Bunul și milostivul Dumnezeu ne-a învățat să ajungem iarăși trup a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. El ne învâluie cu lumina și cu bucuria lui suprafirească și topește toată intristarea ce ne vine din greutățile și năcazurile vieții. Mare dar ne face bunul Dumnezeu că ne împropietă în fiecare an puterea sufletului cu un astfel de praznic, care este un adevărat izvor de tărie și de mângâiere.

Iar puterea aceasta o are praznicul de astăzi pentru că el ne aduce aminte că Dumnezeu a venit la noi și rămâne cu noi în toată bună vremea. Și parcă nici odată nu simțim mai mult ca în aceste sărbători că Fiul lui Dumnezeu este cu noi. Sufletele noastre mai simțitoare în aceste zile, își deschid ochii launtrici, parcă pentru întâia oară și văd cum Fiul lui Dumnezeu făcut om apare în preajma noastră și umple totul cu lumina și cu farmecul lui minunat. Incânt pentru noi se petrece chiar o adevărată arătare în jurul nostru a lui Iisus Hristos, o adevărată naștere a lui, de putem cânta cu însufletire: „Hristos se naște, măriți-l; Hristos din ceruri, întâmpinați-l; Hristos pe pământ, înălțați-l...”

Iar în arătarea aceasta a Domnului nostru Iisus Hristos în preajma noastră, în launtrul nostru, simțim toată covârșitoarea lui iubire față de noi. Atunci înțelegem cuvântul evanghelistului care zice: „Așa a iubit Dumnezeu lumea, cât și pe unul născut Fiul său l-a dat, ca tot cel ce crede întru dânsul să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. Din iubire s'a coborât Fiul lui Dumnezeu acum aproape două mii de ani pe pământ, făcându-se om ca noi; din iubire se apropie azi de fiecare din noi. Dintr'o iubire pe care o simțim și care ne încălzește inimile, făcându-ne ca și noi la rândul nostru să-l iubim pe El și pe semenii noștri. Iubirea lui fără de margini față de noi cei atât de mici l-a îndemnat să se facă mic ca noi, începând ca și noi dela pruncia care n'are decât o fărâma de viață, încât cere ocrotirea celor mai în vârstă; iubirea l-a făcut să se nască în cele mai smerite condiții, într'o peșteră cu dobitoace; iubirea l-a făcut să ia asupra-și lipsuri și dușmăni mai mari decât a purtat vreodată vreun om; și tot iubirea l-a făcut să primească cea mai înfricoșată moarte pentru noi.

De când e lumea oamenii învățați se tot frământă să aflenă este temelie lumii și a vieții. Cei din vechime au spus că pământul, sau focul, sau apa, sau aierul, sau toate la un loc; în timpurile mai noi spun că materia, sau electricitatea, sau undele, sau lumina. Dar adevărata temelie a vieții, focul care o încălzește, lumina care o luminează, pâinea care o hrănește, apa care o adăpă, este iubirea lui Dumnezeu. Din iubire a zidit Dumnezeu lumea și tot din iubire o susține și o păstrează. Această iubire stăpânește veacurile și conduce soarta popoarelor și fără de ea n'ar răsări soarele și luna, nu s'ar mișca valurile mării, nu ar cădea nici un fulg de zăpadă, nu ar înverzi nici un firicel de iarbă, nu ar cânta nici o pasărică. Fără iubirea lui Dumnezeu toate s'ar usca într'o clipă. „Lua-vei duhul Tău dela ele — spune psalmistul — și toate se vor sfârși și în țărână se vor întoarce” (Ps. 103, 30). Iubirea lui Dumnezeu e atât de statornică încât nu părăsește pe oameni nici când ei nu mai vreau să-și deschidă inimile ca să primească și sunt cuprinși de răceală și dușmănie față de Dumnezeu și de semenii lor. Dimpotrivă, tocmai atunci Dumnezeu face încercarea cea mai puternică de a încălzi inimile oamenilor cu iubirea Sa. Atunci varsă în cuprinsul lumii suflarea cea mai arzătoare a iubirii Sale.

Iar această revărsare a toate covârșitoarea de iubire dumnezească peste lume s'a făcut prin întruparea și trimiterea în lume a Fiului Său. Dumnezeu n'a mai trimis la oameni pe slugile sale, pe proroci, ci pe însuși Fiul Său cel unul născut mai înainte de toți vecii. Iar prin Fiul Său a venit în lume toată iubirea dumnezească. Căci Domnul nostru Iisus Hristos este iubirea cea întrupată a Tatălui și toată iubirea Tatălui însoțește pe Fiul Său în lume.

Ce mare mângâiere este pentru noi să știm că noi nu suntem singuri, că Dumnezeu e cu noi, că iubirea Lui ne ocrotește și stă deasupra noastră și în jurul nostru neconștient. Viața noastră omenească primește ajutor din aceste iubire a lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu ne-a iubit așa de mult că și pe unul născut Fiul Său l-a dat pentru noi, apoi și noi suntem dator să ne purtăm tot cu iubire față de El, ca Părintele nostru, și față de semenii noștri. O, de-ar ști oamenii cât de mult îi iu-

bește Dumnezeu, dacă și-ar da limpede seama de mărimea și puterea acestei iubiri, atunci altfel l-ar iubi și ei pe Dumnezeu și altfel ar iubi și pe semenii lor! Această iubire dă înțeles vieții noastre, aceasta ne face viața plină de lumină și fericită. Căci Dumnezeu ne-a arătat că iubirea este cel mai mare lucru de pe lume.

Drept aceea, iubiții mei fii sufletești, se cuvine ca astăzi cu deosebire să vă deschideți inimile ca să primiți iubirea Domnului nostru Iisus Hristos și să vi le umpleți de ea. Căci dacă nu primiți în inimile voastre iubirea Domnului nostru Iisus Hristos, nu-l primiți nici pe Domnul însuși. Domnul nostru Iisus Hristos este acolo unde este iubirea Lui. Iar iubirea Lui arătați că o aveți dacă vă ajutați unii pe alții, dacă vă purtați sarcinile unii alora și trăiți în treolaltă ca frații cei buni. Iisus Domnul a venit în lume ca să umple lumea de iubirea Sa, așa cum soarele răsare ca să umple toate de lumina și căldura sa. Numai așa dovedește lumea că e creștină și trăiește în Hristos, dacă e stăpânită în toate ale ei de iubire. „După aceasta va cunoaște lumea că sunteți ai mei învățați, de veți avea dragoste întru voi!” (Ioan 13, 35).

Cu deosebire trebuie să vă arătați dragostea față de cei lipsiți, de cei apăsați de greutăți, de cei intristați. Pretutindeni sunt în jurul nostru ființe omenești lovite de soarte, în neputință de a-și câștiga cele trebuincioase pentru traiu. Siliți-vă cu dragoste să împliniți lipsurile lor. Fiți tată celor fără tată, fiți mamă celor fără mamă, fiți braț și sprijinitor celor lipsiți de braț, fiți ochi celor lipsiți de ochi, umpleți cu dragostea voastră pustiu din jurul celor ce nu au pe nimeni. Iisus Domnul nostru o cere aceasta, El care s'a făcut prunc neputincios cerând ajutor bătrânului Iosif care nu-i era tată și al păstorilor cari nu-i erau rudeni. Faceți și voi pe toți cei năcăjiți să simțiți că la sărbătorile acestea și pentru ei se naște Hristos, că și în jurul lor se umple totul de lumina și de căldura dragostei dumnezeiești, că și în jurul lor se desghiață iarna friguroasă de dogoarea căldurii dragostei adusă lumii de Fiul lui Dumnezeu, cel născut în peștera din Vifleem.

Făcând așa vă veți simți cu toții mai mulțumiți sufletește. Veți simți că aceste sărbători nu sunt numai

niște zile în cari nu lucrați și mâncați mai bine, ci și niște zile în cari Dumnezeu iubirii a venit mai aproape de voi, sau că voi ați făcut un pas mult pe drumul ce vă duce la mântuire și la fericirea cea de veci.

Mă simt dator să vă mulțumesc din toată inima, că și de data aceasta ați ascultat, dragii mei, de rugămintea ce v'am făcut de-a sări în ajutorul copilașilor orfani adăpostiți în orfelinatul nostru din Sibiu. Ei sunt una din bucuriile vieții mele, nu numai fiindcă le purtați grija cu răbdare și dragoste, dar și fiindcă văd cât de caldă se arată dragostea voastră față de ei, ajutându-i din cele ce v'a dăruit prin munca și strădania voastră bunul Dumnezeu. Încă n'am primit din toate parohiile noastre darurile bunilor noștri fii creștinoși, dar nu mă îndoiesc că cercinții noștri preoți vor găsi calea ca ele să ajungă la noi, ca să însemnăm pe scumpii noștri copilași orfani, cu darul și cu iubirea tuturor.

Numai prin iubirea lui Hristos viața lumii se face mai frumoasă, numai prin ea greutățile în cari se sbate și Țara noastră de pe urma rășboiului se vor impuțina. Toate programele de refacere a Țării apelează la puterea de jertfire și la dragostea tuturor. Dar nu este alt izvor al dragostei, care toate le poate birui, decât Hristos Domnul. Numai prin alipirea tot mai strânsă la Mântuitorul nostru, lumea întreagă care se găsește în suferință, își poate găsi sănătate. Numai ascultând de învățăturile evangheliei Domnului, lumea care este și astăzi învrăjbită, va putea ajunge la adevărata pace. Numai din viața lui Hristos poate primi lumea adevărata viață.

Cu nădejdea că veți fi următori acestor îndemnuri, Vă urez ca aceste sfinte sărbători ale Crăciunului și cele urmează ale Anului Nou și Bobotezei, să le petreceți în pace, cu sănătate și bucurie duhovnicească și să vă învățați a le ajunge întru mulți ani fericiți. Imbrățișându-vă pe toți cu iubirea mea părintească și împărtășindu-vă arhieriasca mea binecuvântare am rămas

Sibiu, la sfintele sărbători ale Nașterii Domnului din anul 1947.

Al vostru al tuturor de tot binele voitor,

(ss) NICOLAE,
arhiepiscop și mitropolit

Invitare la abonament

Cu numărul viitor intrăm în al 96-lea an de apariție a foii întemeiate de marele mitropolit Andrei Șaguna.

A doua gazetă a Ardealului ca vechime, „Telegraful Român” rămâne credincios liniei sale de apărare și propagator al idealului Ortodoxiei românești.

Cu acest prilej, invităm pe cărturarii noștri din cler și dintre mireni, să aboneze, în număr cât mai mare, această veche tribună bisericască și să stăruiască totodată pentru o cât mai largă răspândire a ei în cercurile celor ce doresc să cunoască mersul vieții bisericăști din cuprinsul Mitropoliei Ardealului, precum și muca depusă aici pentru buna propășire a Bisericii și a Neamului.

Abonamente se trimit la adresa Administrației foii.

Redacția și Administrația „Telegrafului Român”, Sibiu

Divina smerenie

Minunea întrupării descoperă adâncă smerenie a lui Dumnezeu pentru lume. Mărimea tainei „din veac ascunsă și de îngeri neștiută” stă și în mărimea smeririi lui Dumnezeu pentru oameni sau în aspectul ei de chenoză. Căci nici îngeri din cer nu și-ar fi putut închipui, că în sânurile lui Dumnezeu sălășluiește atâta putere de umilire pentru a omului izbăvire.

Intruparea reprezintă cea mai adâncă și cea mai reală smerenie posibilă, pentru că cuprinde în sine o coborire a ființei absolute și necreate (=Dumnezeu) până la ființa relativă și creată (=omul). Prin întrupare Fiul lui Dumnezeu se face om, împărțind împărățiilor îmbracă chip de rob, strălucirea mai presus de ireda Celui ce locuiește în lumina neapropiată ia față de prunc „mititel, în-lășețel” și se sălășluiește în fânul ieslei din modestul staul de lângă Vifleem.

Izvorul și calea de realizare a smeririi divine din întrupare, este iubirea. Prin însăși firea ei, iubirea este smerenie, pentru că reduce egoismul care exclude pe altul, admite existența altuia la nivel egal cu persoana proprie, caută iubirea altuia și culminează în dăruire totală pentru altul. Pricină pentru care distanța ontologică dintre Dumnezeu și om, n'a putut fi străbătută în întrupare decât din, prin și în iubire. Și de fapt întruparea este expresia vie a celei mai adânci smerenii divine, tocmai pentru că constituie în același timp manifestarea supremei iubiri a lui Dumnezeu față de oameni.

Coborârea lui Dumnezeu în toată măreția și strălucirea Sa, ar fi pus o prea mare distanță între El și om și n'ar fi putut realiza scopul întrupării. O așa coborire ar fi mijlocit o petrecere a lui Dumnezeu pe un plan ontologic nepotrivit și inaccesibil pentru puterea de sesizare a omului, ar fi copleșit pe om și l-ar fi împiedicat în manifestarea lui liberă.

O coborire reală a lui Dumnezeu pe un plan ontologic accesibil omului, nu se putea face decât prin îmbracarea de către Dumnezeu a unei înfățișări omenești, printr'o impletire a dumnezeescului cu omeneșul și prin lansarea pe primul plan a omeneșului. Dumnezeu nu se putea manifesta față de om decât prin restrângerea puterii directe și prin manifestarea ei prin smerenie întru iubire. De aceea, toate însușirile Sale prin care depășește omeneșul, nu le-a manifestat direct, ci prin iubire și smerenie. De aceea, Fiul lui Dumnezeu și-a învăluit strălucirea și atotputernicia în manifestarea lor către oameni, în formă accesibilă omeneșului și suportabile pentru om.

Această formă și-a însușit-o Fiul lui Dumnezeu prin chenoza întrupării, pe care o înfățișează clasic sf. Ap. Pavel, când zice: „Hristos Iisus, care fiind în chip de Dumnezeu, n'a socotit o răpire a fi el întocmai cu Dumnezeu, ci s'a golit pe sine, luând chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor. Și aflându-se la înfățișare ca un om, s'a smerit făcându-se ascultător până la moarte și încă moarte de cruce” (Filip. 2, 5-8).

Potrivirea Logosului pentru a putea primi natura omenească în subiectul Său divin, s'a făcut tocmai prin umilire, smerire, adică prin desbrăcarea de putere și de mărire, spre a fi subiect pe măsura naturii omenești, ale cărei posibilități le poartă și lucrează prin ele. Prin

smerenie, Logosul săvârșește în întrupare o autorestrângere și o schimbare a formei de activare a însușirilor Sale sub conducerea și în slujba iubirii. Cu alte cuvinte, Logosul își manifestează Dumnezeu în măsura în care putea fi primită și încăpută de natura omenească.

Fără această înfrânare a atotputerniciei și strălucirii divine, fără această golire de slavă și fără această automicșorare, adică fără chenoză, prăpastia dintre Dumnezeu și om n'ar fi fost umplută nici în Iisus Hristos. Numai prin chenoza Dumnezeu s'a putut coborî în chip real la om și s'a făcut substanțial și definitiv ca acesta. Fără chenoza, natura omenească n'ar fi putut suporta natura dumnezească în intimitate familiară cu ea, ci s'ar fi topit de prea marea putere și prea orbitoarea strălucire a naturii divine. Dar chenoza stă tocmai în faptul că Fiul lui Dumnezeu a binevoit să fie purtător al modestelor însușiri și manifestări omenești. Prin chenoza, Fiul lui Dumnezeu și a impletit firea divină — în existența și lucrarea ei — cu firea omenească, formând un întreg cu aceasta, arătându-și Dumnezeu prin chipul smerit al omului: Prin chenoza, Fiul lui Dumnezeu, ființă absolută și necreată, s'a făcut ajuns și suportat de către om, ființă relativă și creată.

Taină a smereniei divine, întruparea este o chemare mereu repetată spre smerenie. Această chemare este actuală cu deosebire în vremurile noastre. Căci numai prin smerenie se poate ajunge la om și la societatea desăvârșită, în care stăpânește egalitatea socială.

Deși între oameni nu există de fapt așa de mari inegalități de fire și de capacitate cum se reflectă în inegalitățile sociale, totuși fără smerenie nu se poate realiza niciodată o adevărată și durabilă înfrățire și apropiere între oameni. Căci pentru realizarea adevăratei frățietăți sociale, e necesar ca oamenii să renunțe nu la valoarea reală a lor, ci numai la închipuirea îngâmfiată că intruchipează o valoare pe care n'o au sau la exagerarea valorii pe care o au de fapt. Și aceasta o pot face numai prin smerenie. Smerenia ferește pe oameni de greșala de a-și atribui valori și superiorități închipuite și evită nemulțumirea neconținută față de egalizarea socială cu alții, nemulțumire care întreține ura și distanța dintre oameni.

Din adâncul de taină al multiplei semnificații morale și sociale a întrupării, se desprinde ca un imperativ categoric chemarea Mântuitorului: „Invoțați-vă de a mine, că sunt... smerit cu inima!” (Mat. 11, 29).

C. SĂRBU

Mănăstire în plină refacere

În anul 1945 un incendiu năpraznic a mistuit bunurile gospodărești și odorele sf. Mănăstiri Căldărușani din preajma Capitalului. Apelul lansat cu acel nefericit prilej de către I. P. S. Sa Patriarhul Ncodim, a avut ecou în sufletele multora. Cu ajutoarele trimise s'a putut zidi și acoperi în întregime aripa de est a cetății, în interiorul căreia se va zidi o nouă biserică. În locul celei distruse în 1945. Luările de restaurare sunt în curs și se crede că se vor sfârși în toamna anului 1948. Prin stăruința starețului Arhim. Ilarion Maria în mănăstire funcționează și o școală de cântăreți bisericești, frecventată numai de fiii de țărani.

Actualități creștine

Moartea unui savant creștin.

În ziua de 4 Oct. c. a încetat din viață marele fizician german Max Planck. Deși rezultatele cercărilor sale științifice au îndreptat fizica modernă pe un făgăș nou și i-au adus un renume mondial excepțional, totuși el a rămas învățatul de o simplitate pilduitoare. Această simplitate era expresia unei evlavii sincere și profunde. Căci cu cât spiritul său pătrundea mai adânc în structura universului și în legile ei fizice cu atât mai mult se întăria credința lui în puterea de creație și în prezența lui Dumnezeu. După Plank „științele naturale și religia alegă paralel și în îndepărtatul infinit se întănesc în același scop”. Până la adânci bătrânețe a propovăduit acel „în sus spre Dumnezeu” ca lozincă a orice muncă spirituală. Conferințele sale nu cuprindeau speculațiuni pedante, ci mărturisiri ale convingerilor sale rezultate de pe urma unei munci științifice de o temeinicie rară. Când a primit — acum câțva ani în urmă — vestea tristă, că unul din fiii săi a fost executat de Gestapou, exclamă: „Căile lui Dumnezeu nu-s căile noastre”.

Ținuta profund creștină a savantului Max Planck, verifică încă odată adevărul celui ce-a spus: „Puțină știință depărtează de Dumnezeu, multă știință apropie de Dumnezeu”.

Expoziția „Copil și Biblie” în Elveția.

În ziua de 18 Oct. a. c., s'a deschis la Zürich în muzeul Pestalozzi expoziția „Copil și Biblie” cu scopul de-a se sublinia importanța educației religioase a copilului și greutățile ei. Cu acest prilej s'a pus accent deosebit pe faptul, că prin această expoziție se face o apropiere și mai strânsă între Biserică și școală, s'a preconizat purtarea acestei expoziții prin toată țara. Rămânând deschisă până în Februarie 1948, această expoziție va stimula nu numai pe învățătorii să apropie cât mai mult Biserica de sufletul copilului, ci înainte de toate pe mame, căci educația religioasă a copilului începe de a asă.

Avionul în slujba misiunii. Așezământul misionar „Mildmay Centre” din Londra, care cuprinde activitatea misionarilor din întreaga lume, a întemeiat o „Comunitate aviatică în slujba misiunii” (Missionary Aviation Fellowship), pentru a cărei activare inițiatorul propriuzis, locotenentul de aviație Murray Kendon, speră să găsească personalul necesar printre camarazii săi. Mulțumită donațiilor mărinimoase, în Iulie a. c. s'a putut comanda un avion mic potrivit scopului respectiv. Noua societate a numit reprezentanți în Noua Zelandă, Australia și Africa de Sud, și-i vin invitații să facă o „vizită surătoare” în stațiile misionare din Abisinia, Angolă, Africa de Răsărit, Congo-belgiană, Rhodesia de Nord.

O unune a ascultătorilor creștini de radio. În Danemarca există o unune a ascultătorilor creștini de radio, care cuprinde în total 579 de ununi locale și i în continuă creștere. Aduarea anuală recentă a fost stăpânită de bucuria că emisiunile creștine cuprind un loc așa de mare în programul de radio și că seria de studii: „Ce este creștinismul?” a avut un bun rezultat.

Despre congresul creștin dela Amsterdam. În Olanda sunt în curs pregătirile pentru congresul mondial al Bisericii, programat pentru finea lui August până la începutul lui Septembrie 1948, la Amsterdam. Secretarul general al Consiliului Ecu-menic, Dr. Vissert't Hooft, a vizitat — din acest motiv — de curând patria sa olandeză.

Reconstrucția unei catedrale. Vestita biserică catedrală Sf. Ștefan din inima Vienei grav deteriorată în cursul războiului, este acum în plină reconstrucție și se speră că până la finea anului în curs, mărețul locaș de închinare va fi redat uzului public.

Nr. 11858/1947.

Aviz oficial

Aducem la cunoștință, că Prin Venerabilul Consistor al Mitropoliei Ardealului, a fixat taxa de apel în cauza algerilor de preot la suma de trei mii (3000) Lei.

Sibiu, 13 Decembrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Adunarea generală a „ASTREI”

— Duminecă, 30 Noembrie 1947, tocmai în ziua de nume a întemeietorului și primului ei președinte, Asociația română pentru literatură și cultura poporului român „Astra” și-a ținut Adunarea sa generală în sala festivă a prefecturii județului Sibiu, sub președinția dlui Dr. Gh. Preda.

Din mulțimea participanților la această adunare s'a remarcat în deosebi prezența următorilor: I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, dl prim-ministru Dr. Petru Groza, I. P. S. adm. r. I. Uciu dela Baj, P. S. Or. N. Popoviciu al Oradiei, dl Prof. C. Dalcovici, subsecretar de Stat, etc.

În cuvântarea de deschidere, dl Dr. Gh. Preda a salutat prezența distinșilor oaspeți și a făcut o reprivire asupra activității „Astrei” în trecut ei mai depărtat și mai apropiat. Asociațiunea s'a menținut totdeauna în cadrele sănatoase ale statutelor ei, lucrând fără prget la ridicarea poporului prin cultură. La altarul ei luminos au colaborat frățeste toți cei bine intenționați, fără considerare la starea socială credința religioasă sau politică.

I. P. Sf. Mitropolit Nicolae a remarcat că „Astra” a stat dintru început în slujba luminării poporului prin cultură și știință de carte. Biserica ortodoxă, cu slujitoii și conducătorii ei, a sprijinit strădanile glorioase Asociațiunii și va colabora și de aci înainte cu ea, mai ales că acum se deschide în fața poporului nostru un și mai larg câmp de activitate, care ne îngăduie să suplinim deficitul înregistrat în trecutul plin de apăsare al neamului nostru din Transilvania. Prin propagarea culturii, „Astra” va putea ține mereu trează conștiința de sine a poporului nostru.

I. P. S. Sa a exprimat desideratul, ca „Astra” să fie menținută ca teren de întâlnire a tuturor fiilor poporului nostru; să fie păstrată ca o vatră a focului dragostei de neam și țară și care să folosească toate mijloacele pentru ridicarea poporului.

I. P. Sf. adm. Or. I. Uciu dela Blaj a remarcat împrejurările în care „Astra” a luat ființa și sensul în care s'a dezvoltat activitatea ei în trecut. Sensul acesta va trebui păstrat și în viitor. I. P. S. Sa a dat asigurări că biserica pe care o păstorește va colabora la activitatea „Astrei”.

Dl prim ministru Dr. Petru Groza, ca intelectual ardelean și vechiu „astist”, a făcut un expozeu larg, arătând cu câtă dragoste și cu cât înțeles erau urmărite adunările „Astrei” de către poporul transilvănean. A subliniat apoi în mod deosebit, că „Astra” este chemată să-și păstreze neîncercat tineretea, mergând la pas cu vremea și cu cele mai nobile aspirații ale poporului. Activitatea ei va trebui adâncită și largită, pentru a-i cuprinde pe toți cei dornici de cultură și lumină și cu deosebire pe țărani ogoarelor și pe ostentorii din fabrici și uzine. În preocupările sale urmează să intre, mai evident ca până acum, grija pentru sănătatea poporului și pentru buna lui stare materială.

În mijlocul unei calde însuflețiri, Adunarea generală a trimis o telegramă omagială M. S. Regelui și a proclamat mulți membri de onoare, între cari pe dl prim-ministru Dr. P. Groza, dl ministru Sf. Voitec, Lucr. fl. P. Trăcunu etc.

După trecerea lucrurilor cu caracter gospodăresc și administrativ s'a proedat la alegerea noului președinte în persoana P. S. Episcop Dr. Nicolae Popoviciu al Oradiei și a noului Comitet central.

În cuvântarea de mulțumire, P. S. Episcop Dr. N. Popoviciu a subliniat rostul actual al „Astrei” și a fixat liniile generale din programul ei de lucru. În seara aceleiași zile, la Teatrul municipal, s'a desfășurat un program cultural-artistice, în cadrul căruia dl ministru Pr. C. Dincovici a conferențiat despre: „Politica democratică a culturii”.

Bunele nădejdi cu care poporul nostru din Transilvania a urmărit totdeauna activitatea „Astrei” sunt și acum vii. Credem că tocmai în căldura lor „Astra” își va găsi puterea ei de muncă și în viitor.

Sprrijiniți cu drag

TELEGRAFUL ROMÂN

Nasterea în lumina Vechiului Testament

Incorporarea Verbului divin în Dumnezeu-omul este suprema revelație. Ideea că cuvântul se va face trup nu este străină Vechiului Testament. În cărțile mai vechi se dau indicații mai puțin precise privitoare la miracolul nașterii, fiindcă desfășurarea acestei idei s'a făcut în mod progresiv, iar exemplificarea se face în toată plenitudinea abia prin nașterea pruncului Iisus.

Întâia indicație despre naștere o aflăm în cuvintele: «Fiul meu ești Tu, eu astăzi te-am născut». Vestirea aceasta o face Domnul. «Fii ai lui Dumnezeu» se numesc în Vechiul Testament oamenii virtuoși, dupăcum în epoca creștină sfinții sunt mădu're din trupul lui Hristos. «Fiu dumnezeesc» se mai numește și Israil, adopțiunea aceasta s'a acordat în urma rolului spiritual ce l'avea poporul ales în lume. Din descrierea în care e încadrat Fiul în acest vers, rezultă că el nu e un copil de rând, nici înger nu este «Fiul» de aici, căci nicăieri nu se spune în Vechiul Testament că îngerii conduc popoare sau împărății. Expresia «te-am născut» indică divinitatea Pruncului. «Astăzi» e sinonim cu «etern», veșnic, căci la Dumnezeu nu se aplică noțiunea de timp. Timpul e limitat, are început și sfârșit și dacă Fiul ar fi născut în timp ar fi lipsit de viață veșnică. Nașterea în timp se aplică numai la cea după trup, dar ca Fiu al lui Dumnezeu s'a născut din veci, cum precizează Pavel: «Hristos ieri și azi același în veci». Pentru întărirea acestei afirmări *Teodoreț* (Com. la P. M. G. tom. 80, col. 808) se referă la psalmul 110: «Mai înainte de luceafăr te-am născut».

Un al doilea text de caracterul acestuia îl constituie profeția despre Copilul fecioarei dela *Isaia 7, 14*. Sunt cuvintele arhicunoscute: «Iată fecioara în pântece a luat și va naște fiu și se va chema numele lui Imanuel».

La *Isaia 7, 14* este singurul caz în V. T. când mama unui prunc se numește fecioară. Noul Testament referă pe fecioara de aici la Maica Domnului. Tradiția creștină apără acest punct de vedere nu pentru că *Sf. Vasile* (Com. la Is. M. G. 80 col. 465) scria că «Întâiul Adam a luat ființă fără împreunare între bărbat și tot așa noul Adam se naște pe cale neobișnuită», ci pentru că acesta este punctul de vedere corect. *Isaia* spune că fecioara «a luat» și anunță astfel ceva deosebit, dacă profetul ar fi zis: «va lua»... n'ar fi anunțat nimic deosebit căci e foarte natural ca o fecioară, după ce rămânea în altă stare, să nască. S'a zis de unii că «fecioara» e soția regelui Ahaz. Soția lui Ahaz nu putea fi numită fecioară, căci era mama unui copil de 9 ani în momentul profeției, și apoi nicăieri *Abi* nu poartă acest nume. Nici soția lui *Isaia* nu poate fi fecioara din text. Nicăieri nu se spune despre ea că ar fi născut pe cale extraordinară. În momentul profeției alături de *Isaia* se află și copilul său *Jasuf*. O determinare mai de aproape a pruncului din *Isaia 7, 14* avem în *9, 5-6*. *Sf. Vasile* (Com. la cap. 9 M. G. tom. 30 col. 512) consideră *Is. 9, 5-6* o continuare a lui *Is. 7, 14*. La titulatura de Imanuel se adaugă cele din cap. 9. *Teodoreț din Cyr* (com. la cap. 9 M. G. tom. 81 col. 296) vede în numirile de aici un comentariu la numele de Imanuel (cu noi e Dumnezeu dela: «im»=cu, «nu»=noi, El=Dumnezeu). Imanuel este un copil deosebit de alții, un copil minune, căci (după *Is. 9, 5-6*) pe umerii lui apasă toată răspunderea îndatoririlor unui suveran dintr'o im-

părăte de proporții universale. Întâia numire care i se dă (în *Isaia 9*) este: «Minune». Fiul care se va naște va fi întru totul excepțional, căci numai o minune constituie o excepție. Excepțional va fi Cel așteptat prin naștere, prin felul de viață, prin modul cum sfârșește, prin rolul și menirea Sa.

O contribuție însemnată la lămurirea textelor de natura aceasta aduce *Daniel* în viziunea sa despre Fiul omului din cap. 7. Profetul anticipează dubla natură a Fiului. În viziunea sa îl vede pe Mesia Dumnezeu și om totodată. După *Sf. Ioan Hrisostom* (Com. la Dan. M. G. tom. 56 col. 232) locul învață că Fiul este de o ființă cu Tatăl. Fiul vine în lume după Tatăl (Tatăl șade pe tron în timp ce Fiul vine pe nouri), preexistența Fiului, căci mai înainte de-a veni în lume era în noui. Se înțelege că cel mai progresat text este oferit de *Mihea 5, 1*. Deși contemporan cu genialul *Isaia*, *Mihea* are originalitatea și meritul său particular. Profetul vorbește de *Betleem* căruia îi este rezervată surpriza nebanuită a nașterii. Nașterea lui *David* în *Betleem* contribuie mult la ridicarea prestigiului acelei cetăți uitate de oameni. La renume mondial ajunge însă cătunul prin nașterea Domnului. Caracterul mesianic al lui *Mihea 5, 1* a fost constatat dela început de Noul Testament. La întrebarea lui *Irod*: «Unde are să se nască regele cel nou?» Cărturarii indicară unanim *Betleemul* ca loc al nașterii. Există se vede o tradiție binecunoscută în privința aceasta, ea n'a putut fi nițiată decât de *Mihea*.

Din aceste câteva texte rezultă că din punct de vedere profetic Vechiul Testament este screre de rangul întâi. Vechiul Testament fiind întâia expresie a Revelației este prin urmare izvorul prim al tuturor dogmelor dumnezești, pe cari nu numai le anticipează, dar la înțelegerea cărora contribuie mult.

Prof. Dr. N. NEAGA

Semănături de toamnă

Așa își intitulează P. S. Sa *Episcopul Nicolae al Clujului* proaspăta Sa scrisoare pastorală, în care cuprinde pe scurt rezultatul sfaturilor ce le-a avut cu preoții din prilejul conferințelor preoțești de toamnă, și atrage luarea aminte asupra îndatoririlor ce se desprind din ele. Acestea sunt cu deosebire următoarele: 1. Îndatorirea preotului de a se înduhovnici necontentit pe sine însuși; 2. Înduhovnicirea colectivă a credincioșilor; 3. Împlinirea conștiințioasă a datoriei de catihel prin pregătirea fizică a lecțiilor, cel puțin sumar, împreună cu îndemnarea părinților de a-și trimite copiii la școală; 4. Aducerea celor răătăciți acasă, „o lucrare care nu se încearcă decât cu mijloace duhovnicești: cu adevărul Scripturii sfinte și cu puterea rugăciunii”.

Hirotoniri de arhieriei

În ziua de Duminecă 30 Nov. c., s'a săvârșit în Catedrala Sf. Patiarhii, hirotonirea întru Arhieru a I. P. S. Sale Arhiepiscop *Firmilian Marin* al Craiovei, de către I. P. S. Sa *Iustinian Marina*, Mitropolitul Moldovei, P. S. Sa *Athanasie Dincă*, Lt. de Episcop al Râmnicului și P. S. Sa *Veniâmin Sinaitul*.

În ace aș zi, s'a săvârșit la Mănăstirea Cernica, hirotonirea întru Arhieru a P. S. Sale Episcopului *Sebastian Rusan* al Maramureșului, de către I. P. S. Sa Mitropolitul Eftrem *Enăchescu* și P. S. Arhierii *Pavel Șerpe Ploesteanu* și *Galaction Gordun*.

Eeoul colindelor

Sunt nenumărate drumurile cari duc la adevărurile cu respirație efemeră și fiecare din ele are ispititoare arabescuri. Dar e unul singur drumul care duce la adevărul absolut și mersul lui e fără de abateri: drumul *Betleemului*. Drumul magilor și al păstorilor. Drumul tuturor creștinilor din cele douăzeci de veacuri de creștinism. Drumul copiilor cari colindă patetic și evocator, în căderea fulgilor de nea. Și drumul nostru, al acelora cari nu mai colindăm.

Nașterea Mântuitorului în *Betleemul Iudeii* a însemnat fără îndoială suprema revelație și cunoaștere a lui Dumnezeu. Iar *Evanghelia Sa* a deschis omului nu simple și discrete orizonturi metafizice, ci însuși făgașul depline restaurații spirituale, cu verzi și odihnitoare făgăduinți, cu pervazul iluminat al veșniciei. *Evanghelia Domnului* e fântâna afundă ca oceanul, e mina insondabilă din care-și trage seva lui neperitoare, sufletul omului. Răsadul idealurilor eterne îl găsim în această Carte a Cărturilor care spintecă veacurile cu adevărurile ei biruitoare. În ea găsim îndemnuri calde și persuasive, o călăuzire fără greș către o viață mai bună și către fericirea după care veșnic însetează sufletele noastre. În ea aflăm alinare pentru toate durerile și verdictele aspre ale vieții noastre. Iar când deșarte și pământeste preocupări ne întunecă zărea cerului și viața cotidiană ne condamnă atât de fără milă la platiitudine și inutilă istovire, în Cuvântul Mântuitorului nostru *Iisus Hristos*, aflăm întărire, împăcare și reculegere. În stăpa dezolantă a sufletului nostru, Cuvântul lui Dumnezeu e «izvorul de apă să țoare întru viață veșnică». Izvor răcoritor, cu pajiști înflorite, cu apă vie și nesticătoare. Toate acele sibile dedesubturi cari alcătuiesc marea și întunecata simfonie a vieții noastre, pot să primească deslegare definitivă abia atunci când ne-am aplecat ochii sufletului nostru pe paginile sfintelor *Evangelii*, ca să descifrăm din ele, într'un moment de supremă luciditate spirituală, adevărurile pe cari trebuie să ne clădim destinul nostru omenesc.

Hristos s'a născut în ieslea din *Betleemul Iudeii*. Și bate la fereastra sufletului nostru, pentru harică sălășluire. «Stau la ușă și bat», spune Sf. *Scriptură*. Pelerinul acesta care bate la poarta sufletului tău, este Fiul lui Dumnezeu și al Omului, întrupat dela *Duhul Sfânt* și din *Fecioară* și trimis în lume să măntuiască neamul omenesc. E o bătaie tainică și revelatoare care se repetă în viața ta și care-ți aduce aminte, mai stăruitor poate de data aceasta, că firul timpului se va rupe cândva și pentru tine și necunoscuturile spre cari te vor purta pașii tăi de mâine te invită să te oprești și să ascuți chemarea divină, chemarea *Pruncului Iisus* ce s'a născut în ieslea d'n peștera *Betleemului* și cere să-l lași să se nască în chip mistic și în ieslea sufletului tău.

Oprește-te!

Nu vei găsi nicăieri în altă parte merinde duhovnicească mai sănătoasă și mai plină de viață decât aceea pe care ți-o îmbie *Evanghelia Domnului* prin *Biserica Sa* și prin slujitorii Săi. Iar dacă te-ai oprit și trăiești în conul de lumină neapusă al învățăturilor evanghelice, lasă-ți sufletul să respire năvalnic, în sboruri impetuoase spre lumină, cu nădejdea profundă de a se ridica tot mai sus, la cerul din care purcede. Sufletul tău să fie harfă providențială de cântare și vâpae mistică. Să ardă intens și să nu admită nici un compromis în ascensiunea lui spre Dumnezeu. Adevărul dumnezeesc trebuie să devie viață în tine. Nu ajunge să-ți faci un vad timid spre inima ce-

rului. Nu ajunge să te găsești pe linia concepțiilor de viață dela care nimic și nimeni nu te mai poate abate. Pe linia supremelor și adevăratelor regăsiri sufletești. Sufletele cari și-au găsit făgașul lor mântuitor, făgașul renașterii lor, trebuie să cunoască revărsările puternice de viață, să fie lavă fierbinte, să trăiască fiorul marilor înălțări spre tăriile de azur. Sufletul care trăiește în umbra sfintelor altare, trebuie să cunoască iureșul neptunic spre înalțurile cerului și să poarte, în fiecare fibră, roua lui dumnezească, să cunoască încordările intense și ardoarea de fiecare clipă de a se încadra în transcendent, în veșnicie. Să vibreze puternic și să se ridice transfigurat spre culmile de lumină albă ale dumnezeirii.

Dumnezeu ne-a dat viața să curcimer cerul cu ea. Cerul acesta care ni se pare, în marea și paradoxala lui tăcere, atât de inaccesibil și de refractar avânturilor noastre. Pentru a curcimer cerul acesta al celei de pe urmă fericiri a omului, trebuie să fii însă viu, să trăiești idealurile creștine de viață cu toată puterea sufletului tău. Să afirmi viril și dinamic în inima ta. Să arzi «cu duhul». Omul este o mână de țărână aruncată în lume peste hăuri de suferințe și desnădejdi. Numai o mână de țărână. Dar mână asta de țărână poartă în ea o scânteie divină: sufletul. «Atunci luând Domnul Dumnezeu țărâna din pământ, spune *Biblia*, a suflăt în fața lui suflarea de viață și s'a făcut omul ființă vie». Dumnezeu a făcut pe om după chipul și asemănarea Sa: ființă vie. Micșoratu l'a numai cu puțin față de îngerii Săi. I-a dat un prestigiu, o noblețe spirituală unică. I-a dat un suflet nemuritor. Iar Fiul lui Dumnezeu a fost trimis să potențeze, să galvanizeze viața acestui suflet. «Eu am venit ca să aveți viață», spune Mântuitorul. Viață cere, deci, Dumnezeu dela om. Suflet viu care, Dumnezeu dela om. Căci numai «duhul este care face viu». Viață cere Dumnezeu dela om. Iar viața cea adevărată este cea trăită cu sufletul în legătură cu Dumnezeu, iar nu cea după trup. «Dacă viețuiești potrivit trupului, veți muri, iar dacă ucideți cu duhul faptele trupului veți fi vii, pentru că ceea ce va semăna omul, aceea va și secera. Cel care seamănă în trupul său din trup va secera putreziciune, iar cel care seamănă în duhul, din duhul secera va viață veșnică». Cel care nu se conformează întocmai acestui postulat creștin, este o ființă moartă. Deși pare paradoxal, omul poate să fie mort înainte de a intra prin poarta sumbră a cimitirului. Viața omului nu începe la leagăn și nu sfârșește la mormânt. Viața omului începe abia în clipa în care încearcă să trăiască cu toate fibrele sufletului său așa cum i-a poruncit Acela care l'a creat și sfârșește în clipa în care elanul său transcendent s'a stins.

Omul trebuie să fie o ființă vie, să-și lase sufletul să respire năvalnic și să-l ajute să găsească ceea ce este de o ființă cu el: pe Dumnezeu. Fără o ancorare adâncă în Divinitate nu se poate concepe o ființă omenească vie cu adevărat. În aceasta consistă tot farmecul, toată demnitatea și toată valoarea omului. Aceasta împrumută nemărginita sa frumusețe spirituală. Omul nu-și poate justifica ființarea divină decât prin eforturile pe care le face de a se ridica, în opintiri nestăvilite, spre bolțile albastre și senine ale cerului. Cucerirea cerului a fost și va rămâne pentru totdeauna rostul suprem al omului în scurta lui ardere pământescă... «Stau la ușă și bat», spune Mântuitorul. S'a născut în peștera *Betleemului*, bate la fereastra sufletului nostru, cere harică sălășluire în sufletele noastre. Dar să mărturisim

sincer, care din fiii veacului acesta se va mai opri măcar o clipă, în drumul lui de perzanie să asculte aceste magice cuvinte, să le pătrundă înțelesul lor adânc și să le adulmece nebănuita vrajă și misterul pe care-l cuprind? Care dintre oameni mai luptă astăzi pentru cucerirea cerului? Care dintre oameni mai are sufletul viu? Cine mai trăiește astăzi sub mpejul idolașilor de viață și pieritoare și al porocilor lui Dumnezeu? Cine mai simte fiorul praznicului Nașterii Domnului? Dumnezeu acesta pe care ni-l aduc cu în deie copiilor.

Dacă vor mai veri și anul acesta copiii cu colinda, să nu-i alungați din casele voastre. Colindele lor vă evocă ațtea stinse fericiri. Și voi ați copilărit în brațele satelor. Și viața voastră a fost o minunată poemă de lumină, o idilă cu irizații de transcendență o dulce reverie pastorală. Și voi ați colindat odată, tăt atât de ușur și de dăios. Inima voastră a bătut sub aceleași valente emoții când ați vestit în căderea fulgilor de zăpadă, Nașterea Mântuitorului. Lăsați copiii să colinde. Că teacul lor răbate din afundurile veșniciei, i vie datini străbune și vă aminteste că și vouă, odată, pe vremea exuberanțelor lirice, vi s'a revelat, în toată splendoarea ei, fața neprihănită a vetei. Lăsați copiii să vestească nașterea Mântuitorului în prașter. Bătăie-mul și să ne aducă aminte ca Fiul lui Dumnezeu cere harul și statornică sălășuire în sufletele noastre. Lăsați copiii să-l vestească pe Dumnezeu, care este același ieri, astăzi și în veacul veacurilor: Calea, A viața și Viața. Calea care duce la mântuire. A viața care te purifică, te înalță peste dureri și te face liber. Viața a cărei tractorie duce dinco de hotarele pământului.

Dr. V. SĂMĂRTINEAN

Conferințe religioase

Ca în tot anul, și de data aceasta la Sf. Mănăstire Antim din Capitală, se va ține un ciclu de conferințe cu caracter religios, începând de Duminică, 30 Nov. a. c., și continuând în fiecare Duminică până la sfintele Paști.

Cicluul acesta de conferințe debata problema „Hrastos in mijlocul nostru” și a fost inaugurat prin conferința I. P. C. Arhim. Dr. Vasile V. Silache, starețul mănăstirii, tratând despre „Izgonirea din rai”.

Colaborare

Ministerul Ocrotirilor Sociale a cerut de urgență colaborarea Bisericii în câmpul asistenței sociale și în alte chestiuni ce privesc combaterea epidemiilor și curățenia Capitalei. De aceea, Societatea Clerului Român „Ajutorul” a chemat pe toți preoții Capitalei la ședința din 2 Dec. c., în care au avut discuțiuni privitoare la „Asistența Socială”. După ce această chestie ne s'a mai discutat și în ședințele anterioare, de data aceasta s'a definitivat punctul de vedere al Bisericii în problema aceasta.

Declarații despre Biserică

Cu prilejul discursului ce l-a ținut de curând în cadrul Congresului Uniunii Populare Maghiare la Timișoara, dl Vasile Luca, Ministru de Finanțe, a declarat între altele:

„In democrație nimeni nu se atinge de religie... Astăzi în România nimeni nu-i prigoniți și nimeni nu-i aruncat în închisoare din cauza religiei sale. Când am luat pămintu-le și le-am împărțit poporului, nu ne am atins de Biserică. I-am lăsat pământurile ca să poată întreține școli și spitale... „Nol respectam Biserica care respectă ordinul democratic a Statului”.

Răspândiți cu drag

Telegraful Român

Crăciunul și Problema socială

Cântecul de colinde are darul să ne deschidă porțile de vrajă și minune ale faptului divin și istoric al Nașterii Domnului. Imaginația vrea să reediteze faptul acesta petrecut într'un cadru atât de simplu, încât mintea stă locului și nu știe unde să-l plaseze: în istoria reală sau în lumea basmului. Dar să nu ne lăsăm răpiți de poezie, faptul este istoric cert și verificat.

Lumea își numără anii de atunci, adică din clipa aceea când cerul s'a apropiat de pământ și în semn de minune a aprins pe cer o stea, pentru a vesti faptul extraordinar care s'a petrecut în Vifleem.

Era fapt de seară, pe ulițele Vifleemului se observau două umbre străine, doi drumeți trudiți de cale, bătrânul Iosif și Fecioara Maria. S'au oprit la ferestrele luminate ale unor case, au bătut stios și au cerut un colțșor de adăpost pentru o noapte. În loc de porți deschise au întâlnit numai inimi zăvorâte. Să fii în sat și totuși să simți că ești într'un loc pustiu, este o durere pe care sufletele acelea bune o suportau fără să arunce cuvinte de ocară. O hii li s'au oprit spre măgura din preajma orașelului, unde un foc ardea ca o candela aprinsă spre a-și încălzi în preajma lui niște ciobani inimile lor de pazitori credincioși.

Și-au îndreptat pașii într'acolo și aici s'au întâlnit cu bunătatea caldă și ospitalieră a unor oameni cari au oferit încăperile săraciciose și primitive drept adăpost pentru Sf. Maria.

Aici s'a așezat Mântuitorul într'o noapte cu stele multe și când olinătorii e-au îngere și darurile albe ale păstorilor se purtau în dăsași.

Fa, tu pe care vrem să-l fixăm, este acela ca pe atunci inima omului e a păgână, nu e noștea străluci ea virtuții de a primi pe străini. Infinitul era pentru oameni de atunci un timp spre care nu se putea urca omul, îl cuprindea un fel de amețală care-i paraliza toate facultățile.

Zorii înfloreau în toate curțile în vreme ce libertatea se alunga din jurul oamenilor: Roma avea singură câteva milioane de robi. Grecii fa orizau frumosul fizic și de aceea rostogoleau în prăpastie pe copiii născuți cu infirmități. Răsfățul plăcerilor era unica călăuză pentru pașii neamurilor, egoismul îi depărta pe om de om și trebuia să vină clipa când toate inimile aveau să-și pregătescă strunele pentru a se alcătui o operă de poezii în care bunătatea, dreptatea, egalitatea, libertatea aveau să fie motive de inspirație.

Iată, așa dară, venirea lui Iisus în lume drept o necesitate socială, pentru că sufletele sperate și istovite le trebuia un reazim, trebuiau călăuzite spre un scop și alimentate cu un eroism.

Conștiința mizeriei a ușurat procesul de încreștinare și omenețea și-a ridicat spina în covorată de poveri și a pivit spre Soarele care a răsărit cald pentru toți.

Creștinismul n'a avut de preferat pe nimeni, nu apăra privilegiile nimanui și își împărțea darurile sale divine cum își împarte cerul fulgii săi de nea. Lumea se înveșmânta sufletește într'o haină nouă, societatea se împărțea din darurile nașterii lui Iisus în chip de egalitate perfectă. Bucuriile Crăciunului nu sunt o favoare pentru unii, ele sunt simțite de toți în același ton. Darurile Crăciunului nostru creștinesc sunt distribuite în chip egal; colindele au fost și sunt bucuria copiilor fără deosebire de clasă socială. Fie că este încălțat cu opinci sau cu pantofi și șoșoni, fie că este îmbrăcat în vestminte domnești sau în strae țărănești, copilul simte aceeași bucurie, față de lumina de aceeași sentimente înalte și specifice colindătorilor.

Colindele sunt ale neamului, sunt produsul cel distict al manifestărilor mai alese ale spiritului popular și de aceea sunt simțite de toți cu aceeași pasiune, emoțiile au aceeași gradăție, încât avem în față noastră niște soț ai cerului. Copilași au această conștiință a unui mandat ceresc și de aceea ei și-l îndeplinesc cu atăta demnitate, cu atăta tranșantare, încât noi rămânem impresionați în fața acestor vestitori.

Radăza din cântecul frumos al stelei

atâta mulțumire, atăta pace și fericire, încât atmosfera acea sta de sarba oare nu-și mai găsește egalare.

Bucuria este generală așa după cum o exprimă și colinda:

„Care bucurie
Și aici să fie
Dela tinerețe
Pân' la bătrânețe”.

Crăciunul este un ospăț al bucuriilor cerești la care participă toți oamenii și de aceea colindătorii nu aleg casele și nici oamenii, absolut toți trebuie să colindați:

„Ia sculați voi, boieri mari,
Va sculați și slugle,
Că vă vin colindele”.

Prin urmare: egalitate perfectă. Fie că ești boierul satului, ori ești săracul cu casa acoperită cu șuif sau paie, colindătorii nu te vor ocoli; îți vor prilejul aceleași bucurii, îți vor cânta aceleași colinde și la sfârșit îți vor adresa urările cele mai alese de belșug și fericire:

„Că'tă trestie pe casă
Avați gologani pe masă”.

Sau:

„Poftim, să trăiți,
Să vă veseliți.
Viețuind în bucurie
Cum lui Dumnezeu îi place”.

Avem în zilele Crăciunului atăta fericire, se distribuie atătea daruri cerești, încât cu toți simțim fermă atătoarea spre a paradului pierdut cândva de primii oameni. Prazniul acesta creștin este al tuturor, bucuriile cari înfloresc inimile sunt podobe cele mai nepieritoare.

Sufletele sunt captate în r'o unitate perfectă, se realizează cel mai desăvârșit proces de dreptate socială. Crăciunul prilejuește împlinirea temporară a idealului creștin, în undele sale de mulțumire se oglindesc întreaga comunitate și de aceea nimeni nu poate să se bucură dacă vede în preajma sa lacrimi sau lipsuri. Din acest ales motiv, Crăciunul a fost praznicul verificării pentru mila creștină.

În aceste zile, sentimentul de solidaritate umană a determinat cea mai vie urcare de caritate. Frigu și lipsurile au trecut totdeauna vatra unor familii mai lipsite, dar ușurarea a venit dela creștinii înstăriți, inima lor creștină îi înțepă spre a ușura poverile cele grele de purtat ale unora.

Nu știu dacă vor fi a se arate numeroase povești despre umbrirea lui Dumnezeu prin lume și despre faptele de milostenie făcute, dar știu că baza acestor istorioare o formează faptele anonime de milostenie săvârșite de creștini.

Cu ocazia acestui praznic se împart atătea haine, atătea merinde caldă, încât nici o alta dispoziție oficială n'ar putea realiza această operă de asistență mutuală, a a după cum o îndeplinește inima creștină. Lucrarea aceasta socială nu se trâmbețează, porcede din libertatea călăuzită de lumina Evangheliei și conuce spre limanul de frățescă conviețuire între oameni. Amușesc toate patimile, se nivelează toate asperitățile și domnește pe ulițele satelor pacea sfântă și triumfă în suflete pacea divină.

Crăciunul a realizat cel mai mult îndeplinirea postulatelor evanghelice ale iubirii aproapelui, el a apropiat oamenii întreolaltă, pe cel de sus cu cel de jos, pe cel sărac de cel bogat, pe patron de lucrător sau ucenic.

Să știm folosi aceste avantaje pentru a realiza cea mai echitabilă operă de solidaritate umană. „Da, toți oamenii sunt frați, dar frățietatea nu vine din corpurile lor, din materia lor, sau din însințele lor, cari vizibil sunt deosebire, ci din ceea ce este dumnezeu în ei”.

Adevărurile acestea sunt pârghii cu ajutorul cărora putem ridica viața socială de astăzi, pentru că în tot leaun operile mari nu se datoresc materiei, sau mediului, ci sufletului care le-a creat.

Dacă sufletul creștin a fost activ în aceste zile ale nașterii lui Iisus, atunci astăzi sunt mai multe temeiuri pentru a înviora această mișcare de „purta sarcinile unii altora”. Rodele amare ale războiului le simțim cu toții. Lipsurile materiale su-

ășa de strivitoare pentru viața orfanilor și a familiilor numeroase, încât inspiră îngrijorare.

Tradiția bătrână a milei care a circulat în aceste zile trebuie să fie drumețul care să circule și astăzi dela casa bogatului spre casa săracului. În rezolvarea problemelor sociale care frământă comunitatea noastră, să domnească acest duh al tradiției noastre creștine. Nu-i o soluționare luată din alt sol; caritatea aceasta a înălțat pe aceste plaiuri și prin ea ne-am înfrățit în cea mai armonioasă conviețuire.

Nu poate să trăiască nimeni izolat, Doctrina individualismului exagerat a fost părăsită. Acum se tinde spre o viață care sa ofere condiții optime de existență pentru toți.

Nimeni nu poate rămânea în afara acestor tradiții de caritate creștină, care a sfințit aceste zile într'o armonioasă trăire.

Pe pământul acesta sa vedem în aceste zile întruchiparea reală a celei mai înțelegătoare și făptuie, a milei creștine.

Aș dori ca aceste gânduri să ne prilejuiască o limpezire a simțirii în dr. gostea de trate, singura care ne poate povăzui bine pentru rezolvarea problemei sociale, iar sufletele să ni se întâlnească în aceeași culme de bucurie pe care o simțim de fiecare dată la Crăciunul colindător noastre.

Preț Gheorghe Șerbu

Nr. 1195 /1947.

Circulări

către toate oficiile protopopești și parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Inanțăm bugetelor pe anul 1948 și conturilor de gestiune pe anul 1947

Invităm pe Cucernicii Preoți ca până la 1 Febr. 1948 să înainteze proiectele de bugete ale oficiilor parohiale pe anul 1948, aprobate de Consiliile și adunările parohiale. Oficiilor protopopești, cari la rândul lor le vor înaintea aci împreună cu proiectele de bugete ale Oficiilor protopopești cel mai târziu până la 15 Febr. spre aprobare.

Tot până la data de mai sus se vor înainta și conturile de gestiune ale Oficiilor parohiale și protopopești pe anul 1947 întocmite conform instrucțiunilor cuprinse în ordinul nostru circular Nr. 9173/1947.

În bugetele Oficiilor parohiale se vor bugeta suzele corespuzătoare pentru procurarea de cărți pentru bibliotecile parohiale și pentru plata abonamentelor la „Lumina Satelor”, „Telegraful Român” și „Revista Teologică”.

Costul a estor abonamente se va fixa în primul număr care va apărea în 1948 și se va trece în bugete suma exactă stabilită ca abonament pe 1948.

Nr. 11958/1947.

Discul dela Botezul Domnului din 6 Ianuarie 1948, pentru fondul Mitropolitan se va purta și anul acesta în toate bisericile din Arhiepiscopia noastră.

Sumele încasate împreună cu procesele-verbale cerute prin ordinul nostru circular Nr. 390/1947 se vor înainta Oficiului protopopesesc de care aparțin până la 25 Ianuarie 1948.

Oficiile protopopești vor trimite sumele primite împreună cu tabloul utilizator și procesele-verbale, Oficiului nostru de Casa până la 1 Febr. 1948.

Sibiu la 15 Decembrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

1 Decembrie

Sărbătoarea unirii Transilvaniei cu Patria Mamă a fost ținută în acest an într'o atmosferă de simplitate sobra. În toată țara sa slujit doxologii de ulțumire la care au luat parte reprezentanții autoritațion.

La Sibiu, doxologia a fost slujită de P. S. arhieru-vicar Teodor și un sbor de preoți și diaconi, de față fiind șefii autoritațion locale în frunte cu I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, prefect A. Mocanu și alții.

Cadrul sobru în rama căruia s'a făcut pomendrea dela 1 Decembrie arată seriozitatea cu care poporul nostru întâmpină de azi ziua unei largi dreptăți populare.

Dragostea pentru orfani

O colecție model

Acțiunile caritative își au taina lor. În general poporul nostru temător de Dumnezeu le prețuiește și este gata să facă și el asemenea. Frește, pentru a trece la faptă el trebuie să fi înțeles rostul, să vadă desușit frumusețea acțiunii. Noastră s'a identificat pe deplin cu acțiunea ocrotirii orfanilor, inițiată din partea I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, au dat rezultate pe deplin satisfăcătoare, de parohiile mici sau mari. Preoții pătrunși de taina frumuseții acțiunii, au făcut cu încredință și înfaptă și în felul acesta rezultatele colectei pentru orfelinat au fost la înălțime.

Drept exemplificare pot fi utilizate rezultatele citite de noi la acest loc în numerele trecute ale „T. R.". Dar venim și de astădată cu o probă în plus. Este vorba de o parohie mică, Seleușul, în care s'a realizat o colecție model. Lăsăm să vorbească raportul C. Părinte Iustin Sârbu:

Oficiul Parohial ort. român
Seleușul, j. d. Tarnava-mare
Nr. 90/1947.

INALT PREASFINȚITE,

Subsemnatul, cu profundă smerenie vin a raporta, că în Seleușul rezultatul colectei pentru orfelinat, încheiată conf. ord. circ. Nr. 10373/1947 a fost: în bani 1100 Lei, 178 kg. grâu, 481 kg. porumb, 150 kg. cartofi, 42 kg. fasole, 9 kg. ceapă, 2 kg. morcovi.

Rog respectuos, Inalt Preasfințite, a mi se rog întăzirea, căci deș' timp am cetit ord. circ. Nr. 9453/1947 și în 2 Dumineci consecutive am stăruit prin predică, îndemnând la jertfă pentru orfani, punând chiar 3 echipe de colctare, la una fiind eu conducătorul și pe ziua fixată a umbla prin comuna noastră respirată pe o înțindere de 2 km. am căutat la pat, iar celelalte 2 echipe au motivat că nu pot merge că trebuie să ducă cartofii la gară pentru stat. În urmă au început ploii și nu s'a mai putut face. Dar, în tot răul e și un bine, căci din păcate unul Dumnezeu m'a ridicat din pat, suferind încă cu operațiunile, am mers eu personal dela casă la casă și zile, colectând cele arătate, cari în 1 și 2 Decembrie se transportă la Of. prot. Dumorăveni

Laud pe Dumnezeu, că bunii mei credincioși s'au identificat cu gândurile curate ale Inalt Preasfințit ei Voastre, ca să rupă de a gura lor pentru orfanii neamului. Seleușenii sunt cei mai săraci s'bu rapoi. Materialele din întreaga județ a stru, căci la începutul păstoriei mele abia 9 familii aveau car și vite, ceilalți toți erau slugile sașilor și păstori de vite în comunele din jur. Situația, că primind pământ dela Reforma Agrară, a trebuit, pe lângă cota statului să achite în grâu și la plata pământului, încât majoritatea nu mai au grâu nici până la Craciun, nu s'a putut face mai mult.

Mulțumindu-Vă, Inalt Preasfințite, pentru părțile ascuțite, cu cari însoțit gândul nostru și pentru purtarea de grijă ce arătați orfanilor neamului, din care doriți a face stâlpi neclătiți. Bisericii și neamului, Vă rog atât în numele meu, cât și al credincioșilor, să primiți cele mi s'incere și caldușoase urări de bine și sănătate, fiindcă suntem în preajma serbării Sf. ierarh Nicolae, al cărui nume cu vrednicie îl purtați, ca încă mulți fericiți ani să răluți în scavul Marelui Andrei, drept îndreptând cuavântul adevărului, spre mărirea lui Dumnezeu și înflorirea Bisericii și a Neamului.

Seleușul, la 1 Decembrie 1947.

Al Inalt Preasfințitiei Voastre devotat și sup s'bu:
Preot Iustin Sârbu

Acțiune într'adevăr pilduitoare. Ea va da de gândit, fără îndoială, multor preoți, cari până în prezent, nu și-au prea pus cu conștiințozitate problema

Venind Hristos printre noi...

Oamenii pierduți, cu înfățișare de gloată, se frământă ca valurile mării, în urgia de întinerie a nopților lungi...

Ochii lor, atâția ochi, sunt scâpărări din cremiera urții. Ei nu mai știu să iubească și nici nu mai pot... Ți-e greu să-i privești. Ți-e groază. Vezi în scânteierea lor ceva ca e-ți tu bură apele inimii. Parcă ceva de dincolo, din pustiu adâncului, s'a plămădit de mult în acești ochi ai mulțimilor.

Lacrima lor nu mai e cristal, ci... sânge! Senuinul lor e burnă, surâsul lor amar și lumina din ei parcă nu mai vede; e un opaiț stins.

Cei mulți ar alerga și nu-i mai poartă picioarele. Se vreau spre alte zări, dar nu mai au vlagă în ei. Le-a stors-o atâtea căi ascunse... S' hlozi, apar ca niște umbre și cad ca frunzele. Cu pașii împleticiți, acești oameni-drum, bat drumul cel mai de pe urmă, drumul sfârșit al unei vieți care nu va mai fi. Nu se pot duce cum vreau și totuși silesc. Ceva neștiut îi împinge din urmă. În vreme ce un aer cald îi atrage c'o putere magică spre un nou orizont.

Nu pot să înțelegă ce e. Urechile lor n'aud chemări. Sunt atât de îmbăcșite... Alte glasuri le-au desfătat auzul până acum. Și noile chemări erau prea surdă. Nu pot fi prinse în dulceața lor curată. Ei simt totuși ceva. Sunt atâția. Doar nu se înșeală.

Se duc val după val înainte... Câte brațe se întind — o pădure de brațe spre necunoscut. Cer mereu. Palmele lor — o pădure uriașă care vrea să apuce ceva de departe... Nu e nici unul care să nu simtă lipsuri. Sarmanii! De mult nu s'au mai abătut peste ei binecuvântările Cerului. Sunt ca un ogor în secetă — uscați și răvășiți. Au trăit într'o izolare stranie. Credeau că au totul și, când s'au trezit, erau streini și goi. *Orfanii pământului!*

Inima lor n'a mai știut ce-i mângăierea și pe fața lor nu s'a mai oprit demult să utul păcii. De aceea, au atâtea cute în obraji și nu mai știu zâmbii...

Mulți cad cu trupul; rămân înapoi, dar sufletul parcă le merge înainte. E un fel de front istovit, în linia căruia nu mai vezi forța brută. Trupurile sunt prea slab noage. Nu mai sunt oameni, ci un front de suflete trezite ca din vis. Un front de doruri noi cari se vreau împlini...

Intr'un colț de pământ, umil și părăsit, sosește din împărăția zărilor senine, Intruparea nădejților.

Un nor, față de soare, așterne iar senin de primăvara peste întreaga fire. Văzând cu ochii. El... sosește în înțelepciune, crește cu trupul și cu harul lui Dumnezeu și la oameni. E un copil minune! A fost vi-

mare și plină de răspunderi a ocrotirii orfanilor neamului.

În încheiere mai dăm o altă serie de rezultate ale colectei, fără nici un comentariu: Viștea de jos a colectat Lei 4100; Brădet-Acriș, 2250 Lei; Predeal Bran, 2200 Lei; Prișca, 3020 Lei, plus un sac de legume; Bohoț, 144 kg. porumb și 120 kg. cartofi; Sâmbăta de jos, 850 kg. cartofi și 35 buc. verze. Mag, 240 kg. cartofi și 16 kg. porumb. Beclan, 330 kg. ceapă și 51 buc. varză. Rucăr, 450 bucăți varză, 225 kg. porumb și 60 kg. fasole.

Mențione deosebită și cu laudă facem de P. C. părinte protopop Brote dela Cohalm care a trimis din tractul P. C. S'le cea mai bună colecție de grâu. S'a înțeles cu alte cuvinte de ceea ce ne lipsește mai mult, pâinea orfanilor. În mai mulți rânduri am stăruit pentru colectarea de grâu și mai stăruim încă. P. C. părinte Brote ne-a înțeles și-a trimis la Sibiu cu un camion de ocazie peste 700 kg. de grâu, în afara de peste 1000 kg. porumb, cartofi la fel, fasole 200 kg.

În numărul viitor vom da mai de parte rezultatul colectei pentru orfelinat.

REFERENT

să dar nu cunoscut. Dorit și așteptat, fără sărăcie înșele nădejde.

Nu un om, nici un popor, ci o lume întreagă, toți oamenii, toți acei orfani ai pământului îl vreau pe acest prunc fără asemănare. Nu s'a mai născut nici când un astfel de copil și în atari împrejurări. S'a văzut atunci cum Cerul lua în brațele sale pământul și-i săruta fruntea cu dragoste, iar o scară de îngeri se ostentău zidind puntea de înfrățire a celor de jos cu cele de sus.

Nu mai era prăpastie în mijloc.

Nici între cei de jos nu mai era ruptură. O singură vreau; o dorință unică și înfrățită la picioarele omenului, te înfrățea și crai — săraci și bogați — simpli și învățați.

Omenirea muncitoare, cu povara trudei pe umeri, e cea dintâi prezentă la picioarele Slavei. Vorbește cu înțelegere și de față cu Minunea și se împărtășește cu dintr'o pâine a tainei, din dragostea lui Dumnezeu. Nu mai e vis! E o realitate dulce de care nu te mai poți sătura privind-o, trăind și gustând-o. Ei nu mai știu de griji, de lipuri și nevoi. Sunt deasupra lumii. Parcă plutesc cu înțelegere prin apele de argint ale văzduhului.

Câtă pace... câtă iubire... câtă înfrățire!

Aici, poposesc și craii, regii, filosofii. Fruntea lor se pleacă umilă, formând același arc de culme irea și muncitoare.

Nu mai există deosebire. Au sosit de pe căi diferite și aici toți s'au făcut una. Un suflet. Stau de vorbă — în taina gândului — cu Dumnezeu și săracii. Se împărtășesc și ei din aceeași pâine a iubirii cerești. Câtă armonie între toate categoriile sociale... Un prunc minune în unș'e pe toți, în înfrățire. Toți privesc într'o singură direcție. Lumina care învâluie statura pruncului, îi robește. Le dă de gândit mai mult decât propria lor suferință. Înfrățire și simplă înfrățire, nu se deosebește de înfrățire.

Aici, craii cu înțelepciunea și păstorii cu frida, aștern auzul și mieii, la picioarele lui Hristos — drept prios de recunoștință și atașare.

Și... oamenii pierduți... încep a se regăsi în preajma lui Iisus. Ochii li se spală în lacrimile bucuriei și-l privesc cu nesăț pe Marele binefăcător.

Auzul, parcă li se desfundă și încep a prinde — ca'n surdină — melodii cerești, cari împreună pacea lui Dumnezeu cu bună învoire a oamenilor.

Și pe ioarele nu-i mai tin locul! Fiecare, de înțelepciune, scapă mai din fața Cel nou născut. Toți se doresc după acest Prunc care poate satisface cererile și îndestula cu bogăția darului, o lume, între-gă. Prezența bogăției darului, printre noi cei mulți, începe a deschide ochii orbilor și urechile celor surzi și limba gângavilor se limpezeste... Pacea și așeză în fire și vnetul mulțimilor și-a aflat liman.

Oamenii pământului nu știu acum ce să facă; să plângă ori să se veselească. Bucuria lor în ușa stăului e duioasă ca o întâlnire între prieteni după un apus de bătaie. Ar mai depăna prin fața minții greul necazurilor trecute, dar sosește clipea de pace și coplește.

Și așa, în căldura dragostei pentru Cel născut, cu bucuria nădejților împlinite, o omenire îmbrățșată, sarută mai ile Domnului care va ocroti pe toți înviorații pământului.

Prentul Nichifor Todor

Săptămâna prieteniei româno-jugoslave

(=) Între 1—6 Dec. 1947, întreg poporul român a luat parte cu înfrățire la sărbătorirea prieteniei româno-jugoslave. Festivitățile organizate cu această ocazie, cu-vântările rostite și alte amănunte însemnate au arătat întreagă simpatia poporului nostru pentru eroicul popor vecin și pentru eforturile depuse de el întru refacerea țării sale.

Fără îndoială, manifestațiile acestea au cimentat și legăturile dintre două neamuri vecine și prietene.

Noul abonament la „TELEGRAFUL ROMAN“

parohii clasa I	Lei 800
" " II	" 600
" " III	" 500
particulari	" 1000
autorități și abonament de sprijin	" 1500
America	10 Dolari

Taxele de publicare a concurselor:	
protopopi	Lei 5000
parohii clasa I	" 3000
" " II	" 2000
" " III	" 1000
ednărești bisericești	" 1000
Costul inserțiunilor un cm ²	Lei 12

Administrația

„TELEGRAFUL ROMÂN“

O inițiativă fericită și foarte binevenită

De curând a luat naștere în Sibiu Comitetul Național pentru Ocrotirea Copilului. Scopul pe care noua inițiativă și-l propune se vede din titlul pe care comitetul și l-a luat.

Pe cât de frumoasă, problema ocrotirii copilului și a mamei este tot atât de importantă. Ea cere o rezolvare fără întârziere, atât pe plan social cât și național. Biserica noastră este gata să dea tot concursul Comitetului Național pentru Ocrotirea Copilului.

Acest comitet a pornit la drum organizând la Sibiu o săptămână a copilului, care s'a desfășurat în zilele dintre 6 și 14 Dec. a. c. Din mai jos a vedea pe care noul comitet l-a dat din acel prilej:

Să facem totul pentru a creia copiilor noștri o viață mai bună

Un apel al Comitetului Central pentru Ocrotirea Copilului

Cetățeni, Cetățene,

Cunoașteți starea de mizerie în care se nasc și cresc copiii noștri dela sate și din periferiile orașelor.

Este o moștenire veche și dureroasă.

Dar a venit timpul să lichidăm această nefastă moștenire a trecutului, la care războiul și seceta au adăugat partea lor. A venit timpul când copiii să poată crește în condiții omenești, căci vremurile vitrege au apus.

Astăzi avem în fruntea țării un Guvern democrat, călăuzit numai de grija pentru interesele poporului, pentru sănătatea lui, pentru viitorul lui.

Viitorul poporului nostru sunt copiii noștri. Pentru ei trebuie să facem tot ce putem. Să facem totul pentru a le creia o viață mai bună. Sănătatea lor fizică și morală trebuie să fie una din primele noastre preocupări.

Ocrotirea copiilor cere însă energia, devotamentul și dragostea tuturor.

Cetățeni, Cetățene,

Știm că apelul nostru va găsi ecou în inimile voastre. Toți dorim să avem copii sănătoși și fericiți. Știm că ne veți da sprijinul de care este nevoie în această operă de ocrotire a copiilor noștri.

Începem această operă cu o săptămână închinată copilului. Ea se va desfășura între 6—14 Decembrie a. c. În această săptămână vă cerem să dovediti dragostea voastră pentru copii, vă cerem să arătați că sunteți alături de Comitetul Național pentru Ocrotirea Copilului, în opera pe care o începe.

Mame, Cetățeni și Cetățene,

Dacă doriți să dispară tristețea din ochii atator copii, veniți alături de noi.

Primiți cu dragă inimă echipele noastre de colectare care vor veni în casele voastre.

Sprijiniți-ne ca să dăruim țării o generație sănătoasă, harnică și fericită.

Comitetul Național de Ocrotire a Copilului

Pace și învoire sufletească

Bolia ne istorisește că în vremea potopului, după ce ploile s'au oprit și apele mai scăzuseră, dreptul Noe a slobozit din corabie un porumbel. Pământul fiind încă acoperit de ape, porumbelul n'a avut unde sălășlui și a revenit în corabie.

Se aseamănă vremea noastră vremii aceleia. După marele potop prin care am trecut: războiul, după ce ploile lui de gloanțe și șrapnele și trăsnetele de bombe și obuze au încetat, pe apele sale spumoase încă de tot felul de răutăți și lipsuri, corabia cu înțelepții lumii se plimbă de ici-colo, dintr'un oraș la altul al globului, căutând să aducă pe pământ liniștea și pacea. Porumbelul păcii s'ooară însă pe deasupra pământului însângerat și plin de lipsuri, patimi și mizerii, negăsind loc de sălășluire.

Pacea, după care tânjesc toate popoarele, o vrem cât mai apropiată și cât mai dreaptă. Biserica creștină se roagă neîncetat pentru unirea tuturor și pacea a toată lumea; ea cheamă neîncetat harul sf. Duh ca să lumineze mintea conducătorilor și să le dea priceperea să conducă popoarele lor numai spre bine.

Mare satisfacție am avut când am citit în gazete că delegații popoarelor au început lucrările unei conferințe printre o slobodă religioasă, ceea ce nu s'a făcut la Geneva. Unii din ei invocă stăruitor numele lui Dumnezeu și recomandă principiile creștine la baza noii consolidări a lumii. «Fără Mine nu puteți face nimic», a spus Iisus. O pace durabilă fără Hristos nu se poate. Deasemenea, fără a se ține seama de marile principii și valori creștine. Cât de impresionantă este, în acest sens, rugăciunea regretatului Fr. D. Roosevelt.

Cu gândul după pacea, liniștea, înfrățirea și bunăvoința dintre fiii aceluiași neam și dintre toate popoarele lumii, deschid cartea vieții veșnice, sf. Scriptură, și cetesc la profetul Isaia ce aspect are lumea când lipsesc toate acestea: pământul se jelește și se ofilește, lumea toată se usucă și este în cumpănă mare, cerul lăolaltă cu pământul trag de moarte... blestemul mistuiește pământul și locuitorii de pe el ispășesc păcatul; drept aceea cei ce locuiesc pe pământ sunt mistuiți și oamenii rămas-au puțini la număr... în cetate a rămas numai praștia, porți dărâmate și stricate» (c. 24).

Cetesc mai departe un viitor fericit: neamurile «vor preface săbiiile lor în fiare de plug și lăncile lor în coase; nici un neam nu va mai ridica sabia lui împotriva altuia și nu se vor mai deprinde cu pravila războiului; ci fiecare va sta tihnit sub vița sa și sub smochinul său și nimeni nu va mai răspândi teama» (Miheea IV, 3—4).

Nici cel mai idealist și pacifist om de pe lume n'ar fi putut cuprinde în cuvinte mai frumoase și cuprinzătoare ca ale profetului acest viitor, pe care îl dorim toți și pentru care să conlucrăm cu toții.

Ar fi de dorit însă ca pe lângă efortul de a se aranja motivele economice și împărțirea echitabilă a bogățiilor lumii și altele care tind la schimbarea din afară a lumii, să se purceadă și la schimbarea lăuntrică a omului.

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, în una din frumoasele Sale pastorale, a evidențiat din nou acest adevăr: «Invoarea suferințelor este cea mai mare poruncă a cerului de față!». Bune sunt toate planurile și reformele, care s'au făcut și se vor mai face, dar dacă nu se vindecă și partea dinăuntru unde se află pricina de boală, se caută tămăduirea mai mult cu oblojeli puse pe partea din afară a vieții».

Tuturor reformelor trebuie să le pre-

Ședința festivă

a studenților teologi întru pomenirea Mitropolitului A. Șaguna

(=) Sâmbătă seara, 29 Noemvrie 1947, s'a desfășurat programul festivalului închinat memoriei neîntrecutului vlădică Andrei Șaguna. Festivitatea aceasta organizată an de an de către studenții Academiei teologice „Andreiane”, a chemat și cheamă mereu într'un mănunchiu mulți credincioși și reprezentanți distinși ai vieții sibiene.

Anul acesta, au fost de față: I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, P. S. Episcop Dr. Nicolae Popovici al Oradiei, P. S. arhieru-vicar Teodor, P. S. Sa Episcopul Ev. Dr. Müller, dl general Stănescu Cristea, Prof. Dr. Ioan Lupăș, etc.

C. diacon Prof. Dr. N. Mladin, președintele de onoare al societății academice, a rostit cuvântul festiv, scoțând în evidență personalitatea Mitropolitului Șaguna și mai ales sensul în care tradiționalismul ortodox se îmbină cu progresul adevărat din toate domeniile vieții sociale

Studentul teolog B. Bassa din anul IV, președintele activ al societății, a dezvoltat subiectul: „Șaguna și drepturile poporului”, arătând în chip amănunțit și documentat cum și în ce măsură a contribuit marele ierarh la recunoașterea și promovarea acestor drepturi pe seama poporului nostru din Transilvania.

Corul studenților, condus de C. preot Prof. Gh. Șoima, a executat, în chip deosebit de reușit un program de cântece religioase.

La sfârșitul serbării, I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae a spus între altele următoarele:

„Constat cu bucurie și de astă dată, că în sufletul tinerimii noastre trăiește viu cultul marelui nostru mitropolit Andrei Șaguna și îi servește ca îndemn pentru înțelegerea realităților din viața noastră bisericească și națională, în lumina marilor tradiții ce au stat la temelie existenței noastre ca neam.

Viața unei națiuni trebuie să crească organic, fiecare generație fiind cu înțelegere pentru înaintașii ce l-a precedat și din experiențele lor să culeagă puteri proaspete pentru cultivarea și îmbogățirea patrimoniului scump ce ni-au lăsat.

E mare mitropolitul Șaguna prin tot ceea ce a lucrat: prin înființarea de școli pe seama poporului care atât de multă vreme a fost ținut în întunec; e mare Șaguna prin lupta pentru ștergerea iobăgiei și pentru câștigarea de drepturi pe seama poporului românesc din Ardeal, e mare Șaguna prin cărțile ce le-a scos pentru luminarea poporului, instituțiile și societățile pe cari le-a înființat pentru acest popor; e mare Șaguna prin reînființarea vechei mitropolii a Transilvaniei și prin organizația largă ce l-a dat-o, încât un biograf al lui a spus, că numai acest lucru de l-ar fi făcut, numele său ar fi rămas înșoris cu glorie în istoria poporului românesc.

Dar Șaguna e și mai mare prin faptul că a ridicat la o înălțime neatinsă până la el conștiința de sine a poporului nostru din Ardeal. Un filozof a spus: „Cogito

meargă reforma sufletească. De aceea un subiect de actualitate este valoarea omului. De om depind toate și fără el nimic n'ar avea nici o valoare.

Trebuie de aceea reeducarea omului, restabilirea și învoirea sufletească a lui, punându-l în drepturile și datorile sale ca fiu al lui Dumnezeu, responsabil de actele sale în fața conștiinței sale, a semenilor săi și a lui Dumnezeu. Numai atunci un om nu va mai avea frică de alt om, un popor nu va mai avea teamă de alt popor.

Pe urmă, pacea nu pornește nu mai de sus în jos, ci ar de ajuns la o înțelegere înțelepții lumii, ci și de jos în sus. Ce folos dacă cei de sus decretează pacea, iar noi cei de jos fiii aceleiași familii, aceluiași neam, suntem învrăbiți? Deci, pace în casă, în familie și între neamuri.

GH. C. DIACONU

ergo sum”, adică conștiința de mine însumi îmi dă certitudinea existenței mele. Și la un popor putem aplica acest dicton. Căci prin conștiința de sine trăiește în prezent și viitor un popor. Șaguna a ridicat conștiința de sine a poporului nostru și i-a afirmat cu tărie drepturile pe cari nimeni nu i le mai putea contesta.

Ai amintit, tinere, de episodul cu Ecaterina Varga. Cred că se putea soluționa mult mai simplu. Ce putea să facă o femeie fără de carte? O aventură cel mult. Și atunci Șaguna și-a dat seama că prin aventură ce putea să încerce acea femeie, nu se va soluționa chestia politică a românismului din Ardeal. Și atunci a intervenit. Cum ștergi cu b. rețele un nume de pe tablă, așa a șters Șaguna aventura. Alții au voit să detracteze numele mare al lui Șaguna, interpretând tendențios această faptă a lui. Dar înțelepciunea politică a lui Șaguna refuză asemenea interpretări.

Bărbat care înțelegea profund realitățile vieții politice, s'a răzimat pe drepturile imprescriptibile ale poporului său și i le-a afirmat la toate ocaziile, făcând cu el școală politică. Urmând exemplul lui Șaguna să luminăm și să întărim conștiința de ea înșasi a nației noastre și de misiunea ei în istoria lumii. Acesta e tuză-mântul cel mare al personalității și operei lui Andrei Șaguna.

Voi, dragii mei, să lucrați în acest sens.

P. S. Voastre, dlui General, dlui Președinte și On. public, le mulțumesc eu în numele vostru, lubiți tineri, pentru cinstea ce v'au făcut participând la această prăznuire”.

Ca și în trecut, ședința festivă din acest an a lăsat deasemenea o impresie puternică și frumoasă.

La serbarea lui Șaguna

Oare de ce Ardealul, de ce Ortodoxia ardeleană prăznuiește atât de des și cu atâta venerație pe Șaguna? În ce constă măreția lui Șaguna, prin care această figură providențială a Ortodoxiei și poporului român domină jumătatea a doua a sec. al XIX-lea în Ardeal și-și prelungește influența până în vremea noastră? Desprinzând liniile mari ale acțiunii lui, ne putem opri la următorul răspuns: Măreția lui Șaguna constă în idealul ce și l-a formulat și în extraordinara forță creatoare prin care l-a transpus în realitate.

Idealul? „Pe românii transilvăneni din adâncul lor somn să-i deștept și cu voia către tot ce-i adevărat, plăcut și bun să-i trag”. Realizarea? În privința aceasta ceea ce caracterizează pe Șaguna este clarviziunea și cumpăneala, iscusința diplomatică, echilibrul suveran care evită exagerările, unilateralitatea, patima, împingând astfel evoluția poporului fără sgușuirii pe făgașul unui progres sigur și autentic. În persoana lui s'a întâlnit într'o uimitoare sinteză tradiția sufletului românesc cu spiritul revoluționar al vremii.

Pentru Șaguna tradiția nu e literă moartă, ci viață; e viața Duhului sfânt în istorie. Iar progresul, intrupat atunci în flamura revoluției franceze: libertate, egalitate și fraternitate — nu este decât o nouă etapă în realizarea împărăției lui Dumnezeu pe pământ în care să stăpânească dreptatea, frățietatea, iubirea.

Tradiția se armonizează cu progresul. Mai mult: tradiția devine izvorul progresului, căci progresul nu e decât forma mereu nouă pe care o ia tradiția vie în drumul ei spre idealul unei societăți umane desăvârșite. Astfel Șaguna a făcut din tradiție forță de progres și din progres, vivificare și actualizare a tradiției.

Dacă preamărim și astăzi spiritul șagunian este pentru că directivele lui sunt valabile și pentru noi. Revoluționarea societății se continuă. Și echilibrul suveran dintre tradiție și popor, dintre Ortodoxie și spiritul vremii rămân un imperativ nedepășit. De aceea prăznuim pe Șaguna și ne legăm să-i continuăm opera în duhul veșnic viu al tradiției ortodoxe.

N. Mladin

Nr. 270/1947 O. D.

COMUNICAT OFICIAL

pentru membrii Societății misionare ortodoxe „Oastea Domnului”

În Regulamentul „Oastei Domnului” tipărit în anul 1937, Cap. II, art. 8, alineatul 2 dela litera h), alineatul 2 dela litera o) și art. 10, litera e), se aflau oarecari nepotriviri cu timpurile noastre de astăzi. Aceste nepotriviri au fost semnalate Sfântului Sinod din București, care a și dispus îndreptarea lor.

Astfel în ședința sa din 20 Noemvrie a. c., Sfântul Sinod, a trecut la revizuirea Regulamentului „Oastei Domnului”. Alineatul 2 dela litera h), art. 8, i-a dat următoarea redactare:

„Dușmanii Bisericii sunt dușmanii lup-tătorilor ei. De aceea, părtașii „Oastei Domnului” merg de bunăvoie în apărarea doctrinei ortodoxe față de eresuri și față de curețele ascunse care sapă la temelie Bisericii; față de spiritism și vrăjitorie, față de superstiții din toată viața creștină, față de idolatrie, sub orice formă s'ar prezenta”.

Alineatul 2 dela litera o), art. 8, a fost suprimat; la fel a fost suprimat alineatul e) dela art. 10.

Dăm acest comunicat spre orientare membrilor „Oastei Domnului”.

Secretariatul general

Nr. 1113/1947 Bis.

Circulară

către P. C. protopopi și C. preoți din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Aducem la cunoștința P. C. protopopi și C. preoți din Arhiepiscopia noastră că abrogăm dispozițiunile date cu ordinul nostru Nr. 638 din 21 Ianuarie 1947, publicat în Telegraful Român Nr. 3—4 din 1947, privitor la taxele după cununile bisericesti încheiate în cursul anului, prin care s'a stabilit drept taxă de una pereche de cununie Lei 2000, în bani vechi, și începând cu data de 15 August 1947 am fixat drept taxă de cununie suma de 50 lei de fiecare pereche.

Pentru intervalul dela 1 Ian.—15 Aug. 1947 am stabilit taxa de cununie în suma de 20 lei de pereche.

P. C. protopopi și C. preoți vor percepe la timp aceste taxe și le vor înainta în termen pe cale ierarhică Oficiului nostru de casă.

Sibiu, din ședința secției bisericesti ținută la 2 Dec. 1947.

Nr. 11748/1947.

Comunicat

În conformitate cu decizia Nr. 20 a Comisiunii Ministeriale pentru redresarea economică și stabilizarea monetară, publicată în Monitorul Oficial din 12 Aug. 1947, disponibilitățile proprii ale parohiilor, declarate până la 14 August 1947 se încadrează în art. 9 și în consecință vor putea fi preschimbate în lei stabiliți în proporție de 1 la 20000 Lei.

Disponem tuturor Oficiilor parohiale a trimite de urgență Oficiilor protopopești:

a) Chitanțele de depunere de lei vechi în cont blocat indicând instituținea unde au fost depuse și suma depusă.

b) Tabloul depunerilor indicând denumirea instituției unde sunt depuse și suma depusă.

Sumele primite din donațiuni după data de 12 Aug. 1947 nu se preschimbă și nu vor fi cuprinse în tablou.

Oficiile protopopești vor concentra aceste chitanțe și datele amintite mai sus într'un tablou pe care îl vor înainta cu o adresă la Banca Națională a României, sucursala Cluj, județul respectiv.

Atragem atențiunea Oficiilor parohiale pentru ținerea în regulă a jurnalului de casă încheiat conform circularii Nr. 9173/1947 și actelor justificative, fiindcă Banca Națională și-a rezervat dreptul să facă înainte și după deblocarea sumelor verificarea scriptelor parohiale.

Sibiu, din ședința secției economice, ținută la 13 Decemvrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Aviz important

Facem cunoscut tuturor Oficiilor parohiale și abonaților „Telegrafului Român”, că ne găsim în mare greutate materiale din cauza neplătirii abonamentului pe anul 1947. De aceea, rugăm foarte stăruitor ca toți resanșierii să binevoiască a-și achita de urgență abonamentul.

Administrația
„TELEGRAFUL ROMÂN”

Sfințirea bisericii din Turdaș

Duminecă, în 14 Decembrie 1947, s'a făcut sfințirea bisericii din parohia Turdaș, biserică renovată radical prin sârghișul C. preot-paroh Petru Fan, a credincioșilor din localitate și a mai multor donatori străini cu inimă largă.

Actul sfințirii l-a săvârșit P. S. arhiepiscopul vicar Teodor asistat de P. C. arhidiacon I. Circov și de mai mulți preoți din partea locului. El s'a desfășurat într-o atmosferă de pietate și de reculegere duhovnicească.

După slujirea sf. Liturghii, P. S. arhiepiscopul vicar Teodor a rostit o predică înălțătoare, aducând în fața credincioșilor mulțime de pilde despre credință și jertfelnicie din sf. Scriptură.

C. preot P. Fan a mulțumit P. S. Sale pentru osteneala împreună cu sfințirea bisericii și pentru îndrumările date cu această ocazie. A exprimat de asemenea mulțumiri tuturor jertfitorilor pentru renovarea sfântului lăcaș.

P. C. Prot. Z. Stanciu a vorbit în numele protopopiatului Orăștie, făcând un călduros apel pentru sprijinirea acțiunilor întreprinse de autoritatea bisericăască mai ales în direcția colectei pentru Orfelinatul dela Sibiu.

Cuvântări frumoase s'au rostit și cu ocazia agapei ce s'a servit îndată după încheierea praznicului sfințirii bisericii.

Trebue remarcat faptul, că la bucuria credincioșilor noștri din Turdaș s'au alăturat toți credincioșii celorlalte confesiuni din localitate, în frunte cu preoții lor, dovadă astfel că dragostea creștinească îi poate strânge pe oameni într'un singur mănunchiu, atunci când e vorba de împlinirea unui lucru plăcut lui Dumnezeu.

Pentru ostenețele sale, C. preot P. Fan a fost distins cu brâu roșu.

Rămas bun

Fiind pus în retragere din scaunul de Episcop al eparhiei Romanului, P. S. Sa Luian Triteanu și-a luat rămas bun de la credincioșii pe care i-a păstorit pînă aproape în sfert de veac, printr-o frumoasă și mîscătoare scrisoare pastorală. Din cuprinsul ei ales desprindem nu numai rodnică activitate a P. S. Sale, care a îmbrățișat cu deosebire tărâmul misionar-cultural și cel de asistență socială al vieții bisericesti, ci și următorul testament:

„Acum când mă despart de voi, vă las ca testament moral, indemnul creștinesc de a vă purta cu iubire creștinească unul către altul. Păziți dreapta credință a Bisericii noastre ortodoxe, făclie de cultură religioasă și de educație patriotică. Biserica străbună a fost legătura în care a crescut Neamul Românesc, ea a fost puterea sufletească care a ajutat încheierea poporului nostru într'un Stat și într'o țară modernă, ea a fost și va rămâne lumina călăuzitoare și nădejdea de mai bine a poporului nostru.

Iubiți Biserica, păziți credința.

Pr. 12.235/1947

Comunicat

On. Minister al Educației Naționale cu Decizia Nr. 284.610 1947 pornind cu toată hotărârea acțiunea de Alfabetizare și culturalizare a maselor populare, invi-

Conferința preoțească a prof. Sf. Gheorghe

Imprejurările specifice din ținutul Secuimii fac ca semnificația unei întruniri preoțești în acele părți, să fie deosebită. O conferință preoțească înseamnă un popas, o reculegere și un nou indemn la muncă neistovită, totodată și verificarea metodelor de păstorire, potrivit nevoilor locale.

Conferința de toamnă s'a ținut la 20 Octombrie la Sf. Gheorghe, în localul „Astrei”, sub conducerea P. C. Sale protopop Ioan Ludu, care în cuvântul său de deschidere a definit rolul preotului în Secuime, și a recomandat ca arme și mijloace de păstorire: catehizația în special, apoi desăvârșirea personalității preotului.

Aceste două probleme au și fost tratate amănunțit în lucrările prezentate. Într'un ciclu: „Catehizația în Secuime” și-au prezentat referatele lor, preot I. Garcea: „Problema catehizației în Secuime”, preot V. Folea: „Catehetul în școala primară din Secuime”, preot I. Bunuș: „Catehizația tinerimii adulte”, prot. I. Ludu: „Catehizația nupturilor” și preot V. Glodeanu: „Pastorația, predica și cateheza în Secuime”. Lucrările din acest ciclu s'au completat reciproc iar discuțiile animate, la care au luat parte preoții I. Florea, I. Bunuș, I. Rauca, au dus la trasarea următoarelor principii: 1. Catehizația este în Secuime problema esențială a misiunii preoțești, mai mult ca predica, fiindcă ea înseamnă în sași educația religioasă-morală a păstoritorilor. 2. Catehizația nu înseamnă numai predarea câtorva ore de religie în școala primară, ci ea îmbrățișează pe toți credincioșii, dela mic la mare, în familie, școală, în societate, în societățile religioase, întruniri, ședințe oricând și oriunde. 3. Preoțimea noastră se obligă a-și pune tot sufletul întru îndeplinirea prin catehizație a educației religioase, morale și ortodoxe a credincioșilor, prin întruniri regulate și metodice, tinzând a realiza nu numai reînflorirea legii strămoșești dar și reînvierea graiului străbun.

A doua problemă pusă a fost tema atât de actuală dată preoților de către însuși I. P. Sf. Mitropolit Nicolae: „Educația prin sine însuși a preotului”. La cererea conferinței, își citește lucrarea sa păr. prot. Ioan Ludu, care după expunerea problemei, prezintă ca scop al auto-educației, desăvârșirea personalității preotului, pentru a se apropia de idealul desăvârșirii: Hristos, iar ca mijloace în acest scop: a) dezvoltarea conștiinței sfințeniei și răspunderii misiunii preoțești, b) o cultură teologică și laică temeinică și multilaterală, nutrită prin necontent studiul; c) citirea și aprofundarea asiduă, zilnică a Sf. Scripturi; d) meditația neîntreruptă (carnetul de note); și e) auto-controlul tuturor acțiunilor personale (jurnalul pastoral).

În numele preoților, preotul V. Glodeanu se identifică cu felul cum a fost pusă problema, mulțumeste păr. protopop pentru lucrarea rodnică în concluzii, sugeții și indemnuri luminoase, și cere publicarea ei.

Conferința se mai ocupă cu stabilirea programului de activitate pentru extinderea pastorației în fiile vacante, fiecare preot obligându-se a lua în grijă sa câte o astfel de fiie; cu organizarea colectei pentru orfelinatul arhiepiscopesc, cu starea propagandei sectare și cu o serie de alte chestiuni pastorale.

Această conferință pastorală a fost un adevărat moment de reculegere, înviore și indemn spre noul și rodnică lucrări pastorale.

Întreg corpul episcopal gr.-cat și rom.-catolic din țară, a vizitat Joi, 27 Noiembrie c., pe dl Dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, iar Vineri, 28 Noiembrie c., pe dl prof. Stanciu Stoian, ministrul Cultelor.

Sibiu, 22 Decembrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 11.709/947

Comunicat

În conformitate cu adresa circulară Nr. 11097/947 a serviciului agricol județan Sibiu, invităm oficiile noastre parohiale ca

Numirea instituției
Comuna
Județul

Planul de cultură pe anul agricol 1947-1948

I. Cultură de toamnă

1. Grâu de toamnă varietatea	Prevederi	ha.	Realizat	ha
2. Orz	"	"	"	ha
3. Secară	"	"	"	ha
4. Borceag	"	"	"	ha
5. Rapiță	"	"	"	ha
Total	Prevederi	ha.	Realizat	ha

II. Culturi de primăvară

1. Grâu de primăvară variet.	Preved.	ha	aprob. de MID	ha
2. Orz	"	"	"	ha
3. Ovăz	"	"	"	ha
4. Secară	"	"	"	ha
5. Porumb	"	"	"	ha
6. Floarea soarelui	"	"	"	ha
7. Etc.	"	"	"	ha
Total	Prevederi	ha	aprob. de MID	ha

III Suprafața exploatării

1. Teren arabil	ha
2. „ de pășune	ha
3. „ fâneață	ha
4. Lucernă veche	ha
5. Vie	ha
6. Livadă	ha
7. Grădinărie	ha
8. Oupat cu clădiri	ha
9. Neproductiv	ha

Intocmit de noi:

Data și semnătura:

Sibiu la 19 Decembrie 1947

Consiliul arhiepiscopesc

Al 22-lea Concert de colinde

și cântece de stea — „pentru reînvierea și cinstirea vechilor și frumoaselor noastre cântece de Crăciun și pentru înviorearea sufletului nostru creștin românesc” — a avut loc în Catedrala noastră mitropolitană Duminecă 14 Dec. a. c., orele 6 seară. În program, compoziții pe teme populare de Gh. Dima, Timotei Popovici, Petru Gherman, Gh. Șoima, Ilie Micu, N. Totan, etc.

Execuția: Corul mixt al Mitropoliei Corul Școlii normale „A. Șaguna” și Corul Academiei teologice „Andreiane”, dirijate de Păr. Prof. Gh. Șoima.

În cadrul Concertului, Păr. Prof. Dr. Grigorie T. Marcu a rostit o scurtă cuvântare pregătitoare pentru întâmpinarea creștinească a praznicului Nașterii Domnului, cu tema: „Modelul de Dumnezeu dat ca să fie urtat”.

I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, clerul dela centrul Mitropoliei și un public numeros, au umplut spațioasa noastră Catedrală, ascultând în reculegere reușitul concert.

Audiențe

Întreg corpul episcopal gr.-cat și rom.-catolic din țară, a vizitat Joi, 27 Noiembrie c., pe dl Dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, iar Vineri, 28 Noiembrie c., pe dl prof. Stanciu Stoian, ministrul Cultelor.

Obiectul ambelor audiențe a fost discutarea problemelor legate de misiunea fiilor ierarhi, între care cele mai importante au fost problema învățământului confesional, problema ses uni or parohiale și așezarea raporturilor dintre cultele reprezentate și Guvern, pe baze cerute de spiritul nou al vremurilor.

La sfârșit, atât dl prim-ministru Dr. Petru Groza, cât și dl ministru Stanciu Sto-

să întocmească planul de cultură pe anul 1947-1948 pentru toate sesiunile parohiale și preoțești și să-l înainteze de urgență ocoalelor agricole de cari aparțin, spre aprobare.

Planul de cultură se va întocmi după următorul formular:

ian, au asigurat pe înalții ierarhi, că vor respecta deplina libertate a Cultelor și a credinței, fiind siguri că atât credincioșii cât și păstorii lor de orice cult, se vor încadra în nota firească a Bisericii adevărate, stând alături de popor în eforturile lui de refacere a Țării și de consolidare a democrației.

Spicuri

În cuvântarea rostită cu prilejul instalării (11 Nov. a. c.) dlui Stanciu Stoian, ministrul Cultelor, dl prim-ministru Dr. Petru Groza a spus printre altele:

„În această operă de guvernare noi avem o linie limpede trasată: am dat toată libertatea tuturor confesiunilor din țară aceasta și am vegheat la realizarea acestei libertăți depline, lăsând fiecare cult să laude pe Dumnezeu în limba lui. N'a fost din partea noastră nici un fel de intervenție în această privință.

Eu doresc Bisericii mele strămoșești, al cărei fiu credincios sunt, să rămână mereu dominantă prin activitatea ei, concurând cu celelalte religii în rid carea morală și sufletească a acestui popor. Îi doresc această situație...

Luându-mi adio dela fostul meu coleg, dl ministru Roșculeț, urez noului meu coleg dela Ministerul Cultelor, dlui ministru Stanciu Stoian, spor la muncă, sănătate și viitoare. Cred în puterea dsale de muncă și în sănătatea dsale și sunt convins că va ajunge să și îndeplinească cu succes sarcina nu ușoară, pe care acest departament i-o impune, spre mulțumirea tuturor colaboratorilor dsale și spre dezvoltarea și propășirea țării noastre, în care cu toții credem și pentru care cu toții muncim”.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Tabla de materii

(Cifrele arată numărul ziarului)

1. Articole		3. Antrefileuri		Conferințe preoțești 5-6, 9-10, 13-14, 17-18, 19-20, 21-22, 25-26, 39-40, 45-52		Stăniloae D. Dr. Prof. (demisie) 5-6	
Actualitatea lui Iisus	33-34	Ajutorul Moldovei (in)	5-6	Congres creștin la Amsterdam (mare)	5-6	Strădanii vrednice de laudă	11-12
Adevărata religie	29-30	Convocare	39-40	Copiii Moldovei	3-4, 13-14	Strigătul lumii după Biblie	41-44
Apostolat creștin	19-20	Maria Lupăș-Vlasiu Dr. (decorare)	27-28	Cugetări asupra predicii	17-18	Suciu P., preot (Vard)	33-34
Bat clopotele	11-12	Premii	7-8	Deschidere de an academic (Sibiu)	35-36	Școala de cânt. bisericesti Sibiu (la 20 ani)	25-26
Bogați și săraci în lumina Evangheliei	37-38	4. Poezii		Danie prețioasă (O)	25-26	Știința românească peste hotare	41-44
Cartea bună	27-28	An nou	3-4	Din viața Bisericii rusești	7-8, 15-16, 21-22	Trecere «confesională», etc	15-16
Conștiința de preot	39-40	Dedicație	1-2, 41-44	Din viața creștinătății	3-4, 5-6, 9-10, 11-12, 17-18	Un țaran — medic chirurg	19-20
Crăciunul și Problema socială	45-52	Dumnezeu	19-20	Dorința a mai multora (O)	3-4	Vizita I. P. S. Patriarh Alexei la Sibiu	23-24
Crainicul Ortodoxiei ruse	21-22	Noaptea de taină	37-38	Duminea Ortodoxiei	9-10, 11-12	Vrednicia Bisericii	7-8
Darul clipei	1-2	Pescarii	25-26	Evanghelia în centrul vieții	1-2	Zece Mai	19-20
Din viața Școlii normale (Sibiu)	29-30	Primăvară nouă	15-16	Faptă lăudabilă (O)	11-12	Zelul și dragostea se încununază	41-44
Divina «merenie»	45-52	Priveghere	21-22	Faptă pilduitoare (O)	7-8	Ziua de 24 Ianuarie	3-4
Dreptatea socială și mila lui Dumnezeu	85-86	Sfinții	31-32	F. O. R. (Brașov)	13-14	Ziua Vitoriei	19-20
Duhovnicul psiholog	11-12	Spovedanie	19-20	F. O. R. S. (Cluj)	13-14	Ziua de 1 Decembrie	45-52
Dumnezeu în familie	29-30	5. Recenzii, reviste, etc.		Grija pentru Orfelinatul nostru	17-18	7. Foișoara	
Ecoul colindelor	45-52	Andrutsos Hr.: Sistem de Morală (Trad.)	41-44	Groza P. Dr. prim ministru (la Sibiu)	13-14	Anastasia Romana	23-24
Educația de sine însuși a preotului	41-44	Anuarul Acad. teologice Sibiu (1946-47)	25-26	Hi ottoniri de arhierie	45-52	Biserica și asistența socială	5-6, 9-10
Elanul Invierii	13-14	Biserica Ortodoxă Română (rev.)	11-12	Hramul mănăstirii Brâncoveanu (15 Aug)	31-32	Cuvinte către studenții teologi	11-12, 13-14
Emanciparea femeii	3-4	Biserica și problemele vremii (de Profesori de teologie, Sibiu)	27-28	Icoana în Orientul ortodox	19-20	Dela Alfa	3-4
Fundația Lapedatu	5-6	«Biserica și Școala» (Arad)	7-8	I. P. Sf. Nicolae între orfani și săraci	13-14	Din însemn. unui preot din M-ții Apuseni	37-38
Iarși feciorii de preoți	21-22	Carte din lumea meșteșugarilor români (O)	21-22	I. P. Sf. Dr. V. Lazărescu (inscunarea)	89-90	F. O. R. S.	27-28
In misiune, cu îngăduință	33-34	Călugăr D.: «Tatăl nostru»	39-40	In ajutorul Moldovei	1-2, 7-8, 9-10, 15-16	Intruparea, condiție a mântuirii	1-2
Invierea	13-14	«Căminul Culturii»	39-40	Incheiere de an academic (Sibiu)	25-26	La catafalcul scriitorului Seb. Stanca	39-40
Luminile creștine	25-26	Felea II Dr.: Mântuirea	45-52	Inițiativă fericită (O)	45-52	O excursie în câmpul pastorației	33-34, 35-36
Misiunea școlii	33-34	Filocalia vol. II	25-26	Invitare la abanament	1-2, 45-52	O recenzie (Prof. D. Călugăr: Cărți didactice)	3-4
Nașterea în lumina Vechiului Testament	45-52	Ionescu Șerban: Probl. de morală socială	15-16	Jertfelnicie vrednică de laudă	7-8	Prof. Alexandru Iosof	27-28
Ocotirea copiilor din Moldova	3-4	Lițiu Gh.: Românii arădani în frământările din 1849-50	11-12	Mănăstirea Brâncoveanu (pelerinaj la)	13-14	8. Anunțuri, comunicate, etc.	
Orientări în actualitate	15-16	Lopuhin: Istoria biblică (Trad. Nicodim)	45-52	Mănăstire în plină refacere	45-52	Anunțuri	1-2, 31-32
Ortodoxia, ipostaza feciorelnică	19-20	Miron Gr.: Concep despre Logos la Filon etc.	45-52	Manifestări îmbucurătoare	25-26	Aueluri	5-6
Pace și înnoire sufletească	45-52	Mladin N. Dr.: Prin sbucium. vremii (Predici)	45-52	Mereu Brașovenii	19-20	Avize 3-4, 5-6, 7-8, 23-24, 35-36, 39-40, 45-52	
Pastorația în syndicate	25-26	Mladin N. Dr.: Tineretul și creștinismul	45-52	Metoda «misionară» originală (O)	31-32	Circulare 1-2, 7-8, 9-10, 11-12, 13-14, 19-20, 23-24, 25-26, 27-28, 29-30, 33-34, 35-36, 37-38, 45-52	
Pastorația modernă	29-30	Nissa Gr. de: Viața fericită Macrina (Trad.)	41-44	Mihu I. Dr. (20 ani dela moarte)	3-4	Comunicate 1-2, 5-6, 7-8, 9-10, 11-12, 13-14, 17-18, 23-24, 25-26, 27-28, 29-30, 33-34, 35-36, 37-38, 45-52	
Pentru pace	41-44	Noveanu Gh.: Geneza mântuirii noastre	39-40	Mitropolia Banatului	39-40	Concursuri (dela Consiliul arhiepiscopesc)	1-52
Predica la înmormântare	41-44	P. S. Emilian: Carte de rugăciuni	41-44	M. S. Regele Mihai I (mesaj de an. nou)	1-2	Convocări	29-30
Predica nepregătită	35-36	«Revista Economică»	3-4	M. S. Regele Mihai I (decorare)	19-20	Notificări oficiale	27-28, 29-30, 31-32
Predica profetică	19-20	«Revista Teologică»	1-2, 7-8, 45-52	O Națiune — O Biserică	7-8	Publicațiuni, programe (programe de servicii religioase: in toate numerele ziarului)	1-2, 3-4, 11-12, 13-14, 25-26, 2
Pregătirea predicii	39-40	Vlăduceanu V.: Concord, bibl. antisectară	17-18	O. M. S.	41-44	Rectificări	9-10
Preotul și cântărețul bisericesc	19-20	Vlăduceanu V.: Mănăstiri bănațene	35-36	Pagină misionară	41-44	9. † Necrologuri, decese	
Preotul în sf. Liturghie	37-38	6. Probleme, fapte, comentarii, conferințe, rapoarte, etc.		Pensionarea unui preot harnic	29-30	Basarab Adam, preot	31-32
Psiblogia în predică	35-36	Activitatea unui păstor vrednic	23-24	Pentru pâinea orfanilor	39-40	Barbat Dimitrie, preot	21-22
Relațiile bisericești româno-ruse	21-22	Actualității creștine	41-44, 45-52	Pomul de Crăciun al orfanilor	1-2	Ben Ilie (fr., președ. «Albina»	37-38
Relații culturale româno-ruse	37-38	Adunarea generală a «Astri»	45-52	Prasnuica dela Mănăstire	15-16	Cădea Ioan, publicist	25-26
Responsabilitatea scrisului	9-10	Adunări eparhiale	31-32, 33-34	Procesuina dela Iași	17-18	Chețan Augustin, preot	7-8
«Revista Teologică» (1907-1947)	9-10	Ajudați orfelinatul!	33-34	Primejdia socială a unei secte	39-40	Coltofean Dumitru, consilier arhiep.	13-14
Rugăciunea	33-34	Ajutorarea celor în suferință	27-28	Raport de chemare la profesorat	21-22	Curta Ioan preot	17-18
Să ierăm toate pentru Inviere	13-14	«Albina» (75 ani)	11-12	Râmas bun	45-52	Dragomir Ioan, inspector școlar	11-12
Sf. Iul de împăciuire	21-22	Alegeri vlădicești	39-40, 41-42	Reconștiința Bisericii	11-12	Ispir Vasile prof. univ	27-28
Stăniloae D. Dr. (elogiu)	7-8	Alți dătațori de bună voie	3-4	Reuniunea meseriașilor Sibiu (80 de ani)	25-26	Jocu Filaret, arh. mandrit	11-12
Sus pe culme	25-26	Anul 1946	1-2	Reuniunea de cântări (Sălște)	29-30	Martin Iosif, preot	31-32
Taina Mărturisirii	41-44	Apostolie strădalnică	39-40	Rezultat pilduitor	7-8	«Oprea Traian, preot	13-14
Temerurile carității în Sfânta Scriptură și Sfânta Tradițiune	19-20	Audiențe	45-52	Rugăciunea muncitorului creștin	37-38	Plotogea Victor, preot	7-8
Textul Rugăciunii domnești (precizări la)	27-28	Branul conduce	37-38	Săptămâna prieteniei româno-sovietice	39-40	Pop Ștefan Dr., prof.	3-4
Tineretul și creștinismul	13-14	Brazdă mai adâncă	41-44	Săptămâna prieteniei româno-jugoslave	45-52	Stanca Sebastian Dr., prof. (av., cons. ep.	39-40
Veceșnia	39-40	C. A. R. S. Sibiu (Reaizări)	15-16	Semne promițătoare	7-8	Ungur Leontin, preot	5-6
Venind Hristos printre noi...	45-52	Carte postala	41-44	Serbarea lui Șaguna (La)	45-52	Văcărescu Elena, scriitoare	7-8
2. Pastorale, cuvântări, etc.		Cinci decenii de activitate (Duca, Marcu, etc.)	7-8	Sfințiri de biserică (Ciugud, Daia, Baciu etc)	29-30, 31-32, 37-38, 41-44, 45-52		
Conferințe (Academia teologică etc.) 3-4, 5-6, 7-8, 9-10, 13-14, 17-18, 45-52		C. N. C.	41-44	Sădina f. stivă	45-52		
Cuvântări 31-32, 41-44		Col-borare	45-52	Paștile la Sibiu	15-16		
Declarații (Dr. P. Groza, Dr. E. Beneș, St. Stoian, etc.) 1-2, 5-6, 7-8, 9-10, 45-52		Colectă model (O)	45-52	Sf. Sărbători la Sibiu	1-2		
Pastorale 1-2, 5-6, 13-14, 15-16, 45-52		Colectă pentru Orfelinat (Incheiere)	5-6	Sf. Sinod (din lucrările)	27-28		
Predici 9-10		Colectă generală pentru Orfelinat	35-36	Slujitor vrednic (Un)	11-12		
		Conceri de colinde (22-lea)	45-52	Solemnitate înălțătoare (O)	21-26		
				Solie de peste Ocean (O)	13-14		
				Spicuri	45-52		

Serviciul religios în catedrala din Sibiu

7. Joi 25 Noembrie 1947, la Nașterea Domnului Iisus Hristos servește și predică I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, fiind inconjurat de un mare sobor de preoți și diaconi.

8. Vineri în 26 Decembrie, 1947, servește P. S. Arhiepiscopul-Vicar Teodor, ajutat de un sobor de preoți și diaconi. Tot P. S. Sa ține și predica.

9. Sâmbătă în 27 Decembrie 1947, la Sf. muc. și arhid. Ștefan, servesc: Prot. Mihail Neagu, Oct. Mureșan și duhov. Nicodim Belea; diaconii: Simion Macarie și Vasile Gârbu. — Predică: duhov. Nicodim Belea.

10. Duminică în 30 Decembrie 1947, servesc: Prot. Mihail Neagu, Oct. Mureșan și pr. Simion Iacob; diaconii: Anatolie Scurtu și Iosif Bolog. — Predică: prot. M. Neagu.

VITRINA CĂRȚII

Atragem luarea aminte a cititorilor asupra următoarelor noutăți teologice:

1. Lopuhin: *Istoria Biblică*. Vol. VI. Trad. de I. P. S. Patriarh Nicodim. Tipografia Mănăstirii Neamțu, 1947. Un volum. format mare de peste 600 pagini. Prețul? 2. Ierodiacon Dr. Nicolae Mladin: *Prin sbuciumul vremii*. Predici. Sibiu (Tiparul Tipografiei Arhidiecezane) 1947. Pag. 147. Prețul?

3. Idem: *Tineretul și creștinismul*. Sibiu (Tiparul Tipografiei Arhidiecezane) 1947. Pag. 19. Prețul?

4. Grigorie T. Miron: *Concepția despre Logos la Filon și la Sf. Ioan Evanghelistul*. București (Tipografia Cărților Bisericești), 1947. Pag. 24. Prețul?

5. Prot. Dr. Ilarion V. Falea: *Mântuirea*. Arad (Tipografia Diecezană) 1947. Pag. 61. Prețul 20 Lei.

Cărți și Reviste

Revista Teologică. Organ pentru știința și viața bisericească întemeiat în 1907, apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacția și administrația: Academia teologică «Andreiană», Sibiu, strada Mitropoliei 24-28. Abonamentul pe un an: 450 Lei. Director: Profesor Dr. Grigorie T. Marcu. —

Nr. 7-10. Iulie-Octombrie 1947. Preot Dr. Grigorie T. Marcu; Răvna și faptă. Prof. univ. Dr. Ioan Lupăș; Locuința sibiană a Mitropolitului Sava Brancovici-Brâncoveanu (1674-1680). Ierod. Dr. Nicolae Mladin; Tineretul și creștinismul. Prot. stavr. Dr. Seb. Stanca; Poezia religioasă Preot Ioan Opris; Moralitatea ca atitudine existențială. Preot Dr. Nicolae Terchilă; Filosofia antică pedagog spre Hristos. Prof. Dr. Liviu Patachi; Românii ortodocși în revoluția rakociană. I. L.; Profesorul Dr. Ilie Beu. Preot. Dr. Nicolae Terchilă; Actualitatea gândirii creștine. Ierod. Anatolie Scurtu; Cântările funebre ale lui Dimitrie Cunțan. Preot Dr. Grigorie T. Marcu; Atitudinile; Un denunț public împotriva abe-

rațiilor sectare. Ierod. Dr. Nicolae Mladin I. L., S. S. Preot Dr. Grigorie T. Marcu, Dr. Șt. Zissulescu și Preot Dr. Teodor Bologae; Mișcarea Literară: Sistem de Morală, de Hristu Andrutsos, trad. de Dr. I. Lăncrăjan și Prof. E. Mudopoulos. Erdell református püspökök az utolsó evszázadban. A jelénese könyve es a református egyház. Az egyház es a mai idők kérdése elöadások, de Vászárhelyi Iános. Anuarul II al Școlii de cânt. bis. D. Cunțan, publ. de Pr. Vaeriu Popa. Ușile iubirii, de Pr. Aristide N. Geamănu. Relația dintre știință, metafizică și religie în sistemul cartesian, de C. Săndulescu-Godeni. Mănăstiri bănațene, de Prot. V. Vlăduceanu. Candela. Kirchliche Blätter, Cinci ani de existență a «Institutului de Istorie» de pe lângă Facultatea de Teologie din Suceava. De ce uniția?, de Prof. M. Șesan. Osana luminii, de Zorica Lațcu. Prot. Gheorghe Secaș; Cronica; Părintele Sergiu Bulgakov. Gr. T. M.; Note și Informații: Invățăminte pentru preoți. Adunarea eparhială a Arhiepiscopiei Sibiului. † Prof. Dr. V. Gh. Ispir. Revista «Altarul Banatului» O statistică elocventă. Creștinii din Țara Sfântă. Cine studiază Teologia? Trei prim-miniștri creștini în Extremul Orient. Știri bisericești din URSS. Canibalism modern? — sau altceva. 1648-1848-1948.

Cețiți și răspândiți

REVISTA TEOLOGICĂ

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

MULȚĂMIRE. Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul nostru Nicolae mulțamește și pe această cale, celor cari i au trimis felicitări și i au făcut urări de ziua numelui și împărtășindu-le arhierestiile Sale binecuvântări, le face tuturor urări de prosperitate.

URARE. La sfințele sărbători ale Nașterii Domnului, urăm prețuitorilor noștri colaboratori, iubitorilor ce itori și sprijinitori ai «Telegrafului Român», ani mulți, cu bine, sănătate și pace.

M. S. Regele s'a întors în țară, fiind primit de membrii Guvernului.

O delegație guvernamentală în frunte cu Mareșalul Tito, a vizitat Capitala.

În 6 Dec. c. I. P. S. Patriarh Nicodim a implinit vârsta de 82 ani.

În ziua de 20 Dec. c., va începe vacanța de Crăciun și va ține până Joi 8 Ianuarie 1948.

EXTERNE

O delegație guvernamentală jugoslavă în frunte cu Mareșalul Tito, a vizitat de curând Budapesta.

Adunarea Națională Bulgară a votat în unanimitate noua constituție a Bulgariei.

Australia a ratificat de curând tratatul de pace cu România.